

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ตามบทบาทของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน
ระดับเทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
FACTORS RELATED TO ROLE PERFORMANCE OF SAFETY OFFICERS AT TECHNICAL
LEVEL IN FACTORIES, AYUTTHAYA PROVINCE

ภูรี พรพนารัตน์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ธันวาคม 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ ฎริ พรพนารัตน์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริรัตน์ ล้อมพงศ์)
..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองศักดิ์ ยิ่งรัตนสุข)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา อยู่สุข)
..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริรัตน์ ล้อมพงศ์)
..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองศักดิ์ ยิ่งรัตนสุข)
..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.นิภา มหารัชพงศ์)

คณะสาธารณสุขศาสตร์ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วสุธร ตันวัฒนกุล)
วันที่ ๗ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรีรัตน์ ล้อมพวงศ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทนต์ศักดิ์ ยิ่งรัตนสุข อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.วิทยา อยู่สุข และ ดร.นิภา มหารัชพงศ์ ประธานและ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไขที่มีคุณค่าในการศึกษา ค้นคว้าจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณสถานประกอบการ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าไป ศึกษาวิจัย และ จป.เทคนิค ทุกท่านที่ได้เสียสละเวลาในระหว่างการปฏิบัติงานเพื่อตอบแบบ สัมภาษณ์ของข้าพเจ้า

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยบูรพาที่ให้โอกาสและให้ที่ศึกษาและอาจารย์ทุกท่านที่ ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้กับตัวข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้าได้เข้ามาเรียนในสถาบันที่มีชื่อเสียงและ จบการศึกษาได้อย่างภาคภูมิใจที่สุด

ขอขอบพระคุณเจ้าของเอกสารและงานวิจัย หนังสือ บทความ ของทุกท่านที่ได้นำมา อ้างอิงในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดาที่ล่วงลับไปแล้ว ที่ให้ชีวิต ให้ การศึกษาข้าพเจ้า รวมถึงภรรยา พี่ น้อง เพื่อน ๆ ทุกคนที่ให้กำลังใจและสนับสนุนข้าพเจ้าเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้ศึกษาขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ บิดา มารดา ทั้งคู่ ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ภู่รี พรพนารัตน์

ธันวาคม 2558

52921112: วท.ม (อาชีวอนามัยและความปลอดภัย)

คำสำคัญ: เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค/ การบริหารงานความปลอดภัย/
การสนับสนุนทางสังคม/ บทบาทของ จป.เทคนิค

ฐิติ พรพนาวัฒน์: ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ตามบทบาทของเจ้าหน้าที่
ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
(FACTORS RELATED TO ROLE PERFORMANCE OF SAFETY OFFICERS AT
TECHNICAL LEVEL IN FACTORIES, AYUTTHAYA PROVINCE).

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ศรีรัตน์ ล้อมพงศ์, Ph.D., 107 หน้า, ปี พ.ศ. 2558.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ตามบทบาท
ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา รูปแบบการวิจัยเป็นแบบภาคตัดขวาง กลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าหน้าที่ความ
ปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่ได้มาจากข้อมูลเจ้าหน้าที่ความ
ปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ที่ขึ้นทะเบียน จป.เทคนิค กับสำนักงานสวัสดิการและ
คุ้มครองแรงงาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 108 คน โดยในการศึกษานี้จะทำการศึกษา
ทั้งหมดทุกคน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด Pearson correlation และ Chi square test

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 67.6 เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 34.08
ปี ร้อยละ 63.9 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 55.6 มีอายุงาน 4-6 ปี
ระดับความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับดี ร้อยละ 53.7
การสนับสนุนจากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มี
ส่วนเกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับดี ร้อยละ 53.7 ระดับการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและ
ความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) ส่วนใหญ่ อยู่
ในระดับน้อย ร้อยละ 38.9 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนการปฏิบัติหน้าที่ของ จป.เทคนิค ใน
โรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อายุ ระยะเวลา
การปฏิบัติงาน คะแนนความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย
อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของสถานประกอบกิจการ และการสนับสนุนจาก
ผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนั้น

ควรมีนโยบายทางด้านการบริหารจัดการทางด้านอาชีพอนามัย ความปลอดภัย และ
สภาพแวดล้อมในการทำงาน มีการสนับสนุนทางด้านอาชีพอนามัย ความปลอดภัย และ
สภาพแวดล้อมในการทำงาน ร่วมกันจากทุกฝ่าย รวมทั้งการอบรมให้ความรู้ทางด้านอาชีพอนามัยฯ
ให้กับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค

52921112: M.Sc. (OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY)

KEYWORDS: SAFETY OFFICERS AT TECHNICAL LEVEL/ SAFETY MANAGEMENT/
SOCIAL SUPPORT/ ROLE PERFORMANCE OF SAFETY
OFFICERS AT TECHNICAL LEVEL

POOREE PHORNPHANARAT: FACTORS RELATED TO ROLE
PERFORMANCE OF SAFETY OFFICERS AT TECHNICAL LEVEL IN FACTORIES,
AYUTTHAYA PROVINCE. ADVISOR COMMITTEE: SRIRAT LORMPHONGS, Ph.D.,
107 P., 2015.

This cross-sectional research was aimed to investigate factors related to role performance of safety officers at technical level in factories, Ayutthaya Province. One hundred and eight registered safety officers at technical level were selected to study. Data were collected by questionnaires and analyzed in terms of frequencies, percentages, means, standard deviations, minimums, maximums, Pearson correlation and Chi square test.

The findings showed that 67.6 % was male. Mean age was 34.08 years old. 63.9 % had a bachelor's degree or equivalent. 55.6 % had professional experience in work between 4 to 6 years. 37% had position that excluded safety officers at technical level were supervisor of production. 100% had occupational health & safety training. 53.7% reported that level of opinion of safety officers at technical level to safety management were good level. 53.7% reported that level of opinion of safety officers at technical level to social support were good level. 38.9 % reported that level of occupational health & safety practice of safety officers at technical level were small level. Factors related to role performance of safety officers at technical level were age, duration of work, score of opinion of safety officers at technical level to safety management and score of opinion of safety officers at technical level to social support.

It is suggested that factories should have occupational health and safety policy, supporting from all concerned and occupational health and safety training to safety officers at technical level should also be provided.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่จะได้รับ.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในงานวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
การบริหารงานความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวปฏิบัติในเชิงบริหารเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน.....	12
ความสำคัญของการจัดการความปลอดภัย.....	12
องค์ประกอบหลักของการจัดการความปลอดภัย.....	13
ทฤษฎีทางด้านการสนับสนุนทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและ สภาพแวดล้อมในการทำงานทางสังคมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
บทบาทและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ตามกฎหมายกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2549.....	19
แนวคิดการปฏิบัติงานของบุคคลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	24
รูปแบบการวิจัย.....	24
ประชากรที่ศึกษา.....	24
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	24
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	27
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
4 ผลการวิจัย.....	29
ข้อมูลส่วนบุคคล.....	29
ความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ.....	31
ความคิดเห็น ของ จป.เทคนิค ต่อการสนับสนุนจากหน่วยงานในทางด้าน อาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง..	43
การปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย ในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค).....	58
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการทำหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงาน อุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....	63
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	72
สรุปผลการวิจัย.....	72
อภิปรายผลการวิจัย.....	78
ข้อเสนอแนะ.....	81
บรรณานุกรม.....	84
ภาคผนวก.....	88
ภาคผนวก ก.....	89
ภาคผนวก ข.....	91
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	107

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	จำนวนและร้อยละของจป.เทคนิค จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล..... 30
2	จำนวนและร้อยละของจป.เทคนิค จำแนกตามการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ..... 34
3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด ของคะแนนรวมจากคำถาม เกี่ยวกับความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ (n = 108)..... 42
4	จำนวนและร้อยละของ จป.เทคนิค จำแนกตามระดับความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ..... 43
5	จำนวนและร้อยละของ จป.เทคนิค จำแนกตามการสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง..... 46
6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด ของคะแนนรวมจากคำถาม เกี่ยวกับความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานในด้าน อาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (n = 108)..... 57
7	จำนวนและร้อยละของ จป.เทคนิค จำแนกตามระดับความคิดเห็นต่อการสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง..... 58
8	จำนวนและร้อยละของ จป.เทคนิค จำแนกตามการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค)..... 59

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด ของคะแนนการปฏิบัติงานด้าน อาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับ เทคนิค (จป.เทคนิค) (n = 108).....	62
10 จำนวนและร้อยละของ จป.เทคนิค จำแนกตามระดับการปฏิบัติงานด้าน อาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับ เทคนิค (จป.เทคนิค).....	63
11 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับการปฏิบัติหน้าที่ตาม บทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....	64
12 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับการปฏิบัติหน้าที่ ข้อที่ 1 ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....	65
13 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับการปฏิบัติหน้าที่ ข้อที่ 2 ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....	66
14 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับการปฏิบัติหน้าที่ ข้อที่ 3 ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....	67
15 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับการปฏิบัติหน้าที่ ข้อที่ 4 ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....	68
16 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับการปฏิบัติหน้าที่ ข้อที่ 5 ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....	69
17 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับการปฏิบัติหน้าที่ ข้อที่ 6 ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....	70
18 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับการปฏิบัติหน้าที่ตาม บทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....	71

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันจากการเติบโตทางเศรษฐกิจ ทำให้เกิดโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก ประเทศไทยมีโรงงานอุตสาหกรรมทั้งสิ้น 138,177 โรงงาน กระจายอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย โดยจังหวัดกรุงเทพมหานคร มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุด รองลงมาได้แก่ สมุทรปราการ นครราชสีมา สมุทรสาคร มีจำนวนคนงานทั้งสิ้น 4,065,083 คน จังหวัด กรุงเทพมหานคร มีจำนวนคนงานมากที่สุดและมีเงินลงทุนมหาศาลถึง 5,597,072.53 ล้านบาท จังหวัดระยองมีจำนวนเงินลงทุนสูงที่สุดในประเทศ (กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2557) การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจโดยขาดความคำนึงถึงปัญหาด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ส่งผลกระทบต่อคนงานและสภาพแวดล้อม

การเกิดขึ้นของโรงงานอุตสาหกรรมทำให้เกิดปัญหาตามมามากมาย ไม่ว่าจะเป็น การอพยพจากชนบทเข้าสู่การใช้แรงงานในเมืองอุตสาหกรรม ทำให้เกิดชุมชนแออัด ปัญหาด้าน สาธารณสุข ปัญหาต่อสุขภาพอนามัย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การเกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นผลกระทบโดยตรงจากโรงงานอุตสาหกรรม โดยเฉพาะโรงงาน อุตสาหกรรมประเภทที่มีอันตรายและส่งผลกระทบต่อสุขภาพสูง โดยขาดการป้องกันที่ดี เครื่องจักรและเทคโนโลยีไม่ทันสมัย รวมถึงปัญหาการใช้แรงงานต่างด้าว ซึ่งขาดทักษะ ความรู้ ความชำนาญ ในการทำงาน อ่านภาษาไทยไม่ออก ไม่สามารถสื่อสารภาษาไทยได้ ปัจจัยเหล่านี้ ล้วนส่งผลให้เกิดปัญหาด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (แอนน์ จิระพงษ์สุวรรณ, 2556)

ดังจะเห็นได้จากสถิติของกองทุนเงินทดแทนเรื่องการประสบอันตรายจากการทำงาน ในปี 2556 มีคนงานในประเทศไทยประสบอันตรายจากการทำงานทั้งสิ้น 111,894 คน ในจำนวน นี้มีคนงานประสบอันตรายถึงแก่ความตาย 635 คน ในจำนวนนี้เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมที่มี คนงาน 21-50 คน ทั้งหมด 104 คน ทุพพลภาพ 28 คน สูญเสียอวัยวะบางส่วน 3,036 คน และ เกิดอุบัติเหตุถึงขั้นหยุดงานเกิน 3 วัน 4,598 คน (กองทุนเงินทดแทน, 2556) การประสบอันตราย ถึงแก่ความตายหรือทำให้ทุพพลภาพ สูญเสียอวัยวะหรือหยุดงานเกิน 3 วัน ส่งผลให้ประเทศขาด ทรัพยากรบุคคลที่เป็นกำลังสำคัญในการผลิต สูญเสียเงินจำนวนมหาศาลในการรักษาเยียวยา ผู้บาดเจ็บ เสียชื่อเสียง และทำให้ครอบครัวของผู้ประสบอันตรายได้รับความลำบากในการ

ดำรงชีวิต หากผู้ประสบอันตรายเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงหลักของครอบครัว

ปัจจุบันมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนรวมทั้งองค์กรอิสระ หลายหน่วยงานที่รับผิดชอบในเรื่องสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยในสถานประกอบการ อาทิ กระทรวงแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงพลังงาน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ได้ให้ความร่วมมือ สนับสนุนข้อมูลทางด้านวิชาการ รวมทั้งการออกกฎหมายทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ออกมาหลายฉบับ เพื่อบังคับใช้เป็นแนวทางปฏิบัติให้สถานประกอบการต่าง ๆ ปฏิบัติให้ได้ตามกฎหมาย เพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยของพนักงานและป้องกันการเกิดอุบัติเหตุภายในสถานประกอบการ แต่เนื่องด้วยข้อจำกัดทางด้านบุคลากรที่ไม่เพียงพอในการเข้าไปตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย และด้วยจำนวนงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมาจากรัฐบาล อาจไม่เพียงพอในการดำเนินงานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ชาติเครื่องมือและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการดำเนินงาน ทำให้งานทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากสถิติการประสบอันตรายจากการทำงาน ยังไม่สามารถลดจำนวนลงให้อยู่ในระดับที่ต้องการได้ (เสาวลักษณ์ เผ่าพนัส, 2550)

กระทรวงแรงงานได้ออกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2549 ได้กำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานในประเทศไทย ทั้งหมด 5 ระดับ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับหัวหน้างาน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูง และเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ (กฎกระทรวง, 2549) ซึ่งการมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับต่าง ๆ จะแตกต่างกันไปตามประเภทกิจการ และจำนวนลูกจ้างในสถานประกอบการ

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค คือ ลูกจ้างซึ่งนายจ้างแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค ในสถานประกอบการที่มีจำนวนลูกจ้าง 20-49 คน เพื่อปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยประจำตามเวลาที่กำหนดไม่น้อยกว่าวันละหนึ่งชั่วโมง มีหน้าที่ 6 ข้อตามกฎหมายกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2549 (กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน, 2557) สถานประกอบการที่มีจำนวนลูกจ้าง 20-49 คน ถือว่าเป็น

สถานประกอบการขนาดเล็ก (Small and medium enterprise, SMEs) ใช้เงินลงทุนไม่สูง และเครื่องมือ เครื่องจักรรวมทั้งเทคโนโลยีในการทำงาน ล้าสมัย ผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนในเรื่อง อาชีวอนามัย ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน เท่าที่ควร พนักงานขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน ทำให้เกิดปัญหาทั้งทางด้านการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานและการเกิดโรคจากการทำงาน ดังจะเห็นได้จากมีพนักงานประสบอันตรายถึงแก่ความตายที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็กที่มีจำนวนคนงาน 21-50 คน ทั้งหมด 104 คน คิดเป็นลำดับที่ 2 รองจากโรงงานอุตสาหกรรมที่มีคนงาน 1-10 คน และทุพพลภาพ 5 คน สูญเสียอวัยวะบางส่วน 446 คน เกิดอุบัติเหตุถึงขั้นหยุดงานเกิน 3 วัน 4,598 คน และเกิดอุบัติเหตุหยุดงานไม่เกิน 3 วัน 10,015 คน (กองทุนเงินทดแทน, 2556)

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค คือ บุคคลที่มีความสำคัญในการทำหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค เพื่อป้องกันและควบคุมการเกิดโรคและอุบัติเหตุจากการทำงานและคุ้มครองให้พนักงานมีสุขภาพอนามัยที่ดี หากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค ขาดการปฏิบัติหน้าที่หรือขาดการสนับสนุนที่ดีในด้านต่าง ๆ จากผู้บริหารและการให้ความร่วมมือของคนงาน ย่อมทำให้งานด้านความปลอดภัยไม่ประสบความสำเร็จ ส่งผลให้สถิติการเกิดอุบัติเหตุและโรคจากการทำงานในสถานประกอบกิจการขนาดเล็กสูงขึ้น

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก เนื่องจากมีสถานที่ที่เหมาะสมกับการลงทุน มีการคมนาคมที่สะดวก และค่าใช้จ่ายในการเช่าพื้นที่ ประกอบการยังไม่สูงมาก ทำให้มีนักลงทุนให้ความสนใจ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมทั้งสิ้น 2,356 โรงงาน (กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2557) โดยแบ่งเป็นโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ และในอนาคตจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและการเปิดอาเซียน มีผู้ประสบอันตรายจากการทำงานจากสถิติกองทุนเงินทดแทนปี 2556 มีคนงานประสบอันตรายถึงแก่ความตาย 16 คน และสูญเสียอวัยวะบางส่วนถึง 61 คน จป.เทคนิคเป็นบุคลากรที่มีความสำคัญยิ่งต่อการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อลดการประสบอันตรายจากการทำงานของพนักงานและส่งเสริมให้พนักงานทำงานด้วยความปลอดภัย รวมทั้งหาแนวทางป้องกันและควบคุมการเกิดอันตรายในสถานประกอบการ

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีจำนวน 108 คน แบ่งเป็นประเภทกิจการที่ 1 จำนวน 4 คน ประเภทกิจการที่ 2 จำนวน 71 คน ประเภทกิจการที่ 3 จำนวน 23 คน ประเภทกิจการที่ 4 จำนวน 8 คน และประเภทกิจการที่ 5 จำนวน 2 คน

จากการทบทวนวรรณกรรม พบงานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาการปฏิบัติงานและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานและระดับวิชาชีพ (จารุวรรณ วิโรจน์, 2548; นิภาพร คำหลอม, 2553; ภาณี ฤทธิ์มาก และคณะ, 2544; ภาณี ฤทธิ์มาก และคณะ, 2543) และการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน (รัศมี จอประยูร, 2551) จากการทบทวนวรรณกรรม ไม่พบงานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาการปฏิบัติงานและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการทำการศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการทำหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อทราบข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของ จป.เทคนิค และสถานประกอบการสามารถนำข้อมูลจากผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์และวางแผนการทำงานด้านความปลอดภัยของสถานประกอบการและหาแนวทางการดำเนินการที่เหมาะสมในการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อศึกษาการทำหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยการบริหารงานความปลอดภัย และปัจจัยการสนับสนุนจากหน่วยงาน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยการรับรู้งานความปลอดภัย และการสนับสนุนจากหน่วยงาน กับการทำหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ประโยชน์ที่จะได้รับ

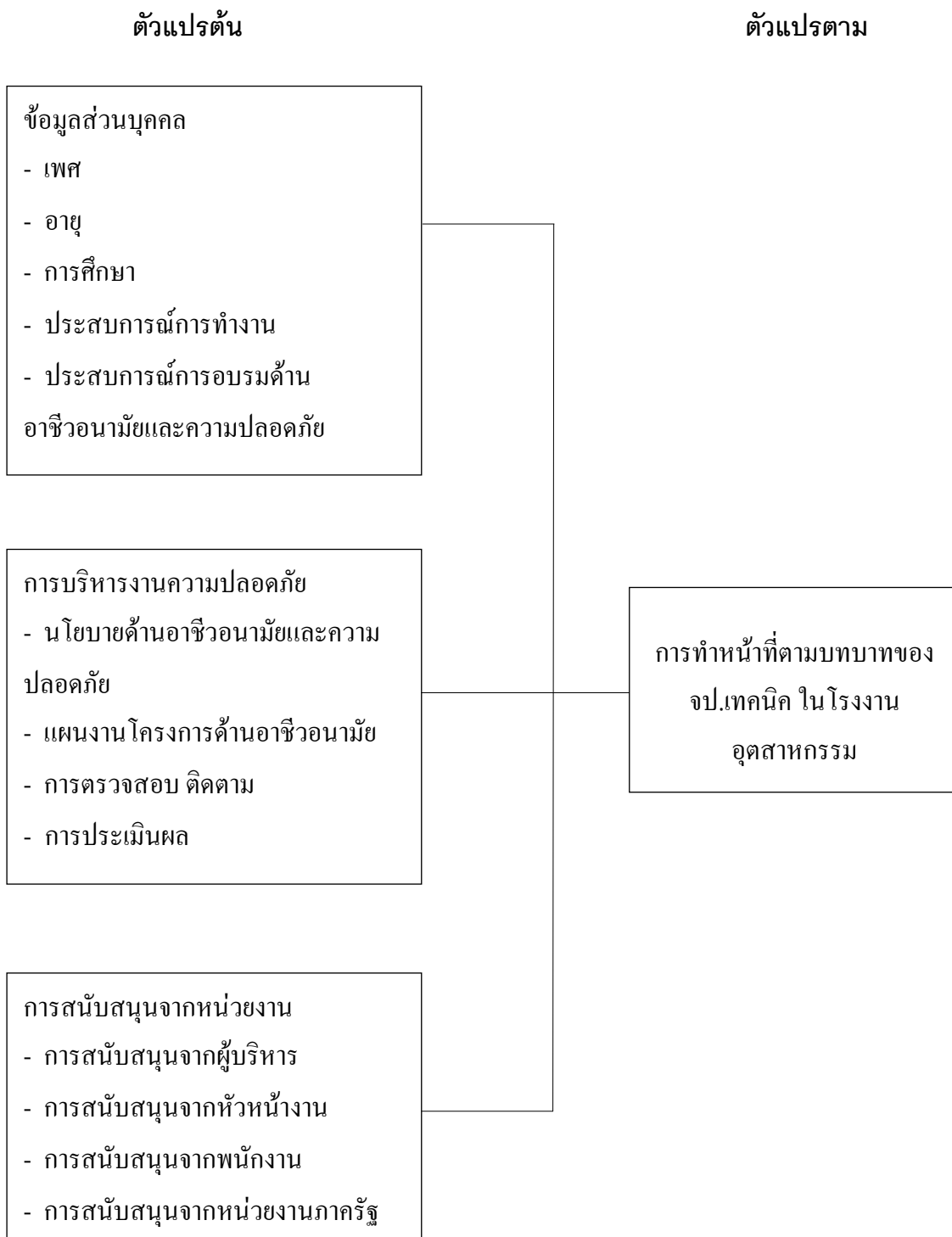
1. เพื่อทราบข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของ จป.เทคนิค
2. สถานประกอบการสามารถนำข้อมูลจากผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์และวางแผนการทำงานด้านความปลอดภัยของสถานประกอบการ
3. ผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลที่ช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการ ทราบถึงสภาพปัญหาในปัจจุบันของการปฏิบัติงานอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของ จป.เทคนิค และปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยฯ ของ จป.เทคนิค ซึ่งจะนำไปสู่การส่งเสริมและปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคในสถานประกอบการ ในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 108 คน ที่ผ่านการอบรมตามหลักเกณฑ์ตามกฎกระทรวงฯ การบริหารจัดการด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2549 และขึ้นทะเบียนเป็น จป.เทคนิค ตามกฎหมายของกระทรวงแรงงาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนเอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในงานวิจัย

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค หมายถึง พนักงานที่ทำหน้าที่ จป.เทคนิค 6 ข้อ ตามกฎหมาย ซึ่งปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานในโรงงาน อุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ หมายถึง การแสดงความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ประกอบด้วย ความคิดเห็นด้านนโยบาย แผนงานด้านความปลอดภัย การตรวจสอบ ติดตาม และการประเมินผล ด้านโครงการความปลอดภัย วัดโดยการให้ จป.เทคนิคตอบแบบสัมภาษณ์ โดยมีการแบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการสนับสนุนทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานจากผู้บริหาร หัวหน้างาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง หมายถึง การแสดงความคิดเห็น ของ จป.เทคนิค ต่อการสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง วัดโดยการให้ จป.เทคนิคตอบแบบสัมภาษณ์ โดยมีการแบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อมูลด้านประชากร หมายถึง เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และ ประสบการณ์การอบรมทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของ จป.เทคนิค ในโรงงาน อุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค หมายถึง จป.เทคนิค ในโรงงาน อุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปฏิบัติตามหน้าที่ 6 ข้อ ตามกฎกระทรวงฯ การบริหารจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549 ได้แก่

1. ตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
2. วิเคราะห์งานเพื่อชี้บ่งอันตราย รวมทั้งกำหนดมาตรการป้องกันและขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัยเสนอต่อนายจ้าง

3. แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือทางด้านความปลอดภัยของสถานประกอบกิจการ
4. ตรวจสอบหาสาเหตุการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานและรายงานผล รวมทั้งเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ซ้ำซ้ำ
5. รวบรวมสถิติ จัดทำรายงาน และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประสบอันตราย การเจ็บป่วยหรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง
6. ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ตามบทบาทของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษา โดยมีเนื้อหาครอบคลุมรายละเอียดในเรื่องต่อไปนี้

1. การบริหารงานความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. แนวปฏิบัติในเชิงบริหารเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน
3. ความสำคัญของการจัดการความปลอดภัย
4. องค์ประกอบหลักของการจัดการความปลอดภัย
5. การสนับสนุนทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานทางสังคมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. บทบาทและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ตามกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2549
7. แนวคิดการปฏิบัติงานของบุคคลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การบริหารงานความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการหรือบริหารงานในสถานประกอบการ ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดก็ตามก็ตามที่ต้องการให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ควรจะต้องถือว่างานด้านความปลอดภัยเป็นเรื่องที่สำคัญเท่าเทียมกันกับงานหลักด้านอื่น ๆ ซึ่งจะต้องควบคู่กันไปหรือผสมผสานลงไปในงานทุกขั้นตอนจนไม่สามารถแยกออกจากกันได้ โดยยึดหลักว่างานด้านความปลอดภัยเป็นงานของพนักงานทุกระดับและทุกคนที่จะต้องรับผิดชอบร่วมกัน และเป็นงานที่ต้องกระทำต่อเนื่องไม่มีที่สิ้นสุด

การบริหารความปลอดภัย หมายถึง กรรมวิธีเกี่ยวกับ การวางแผน การจัดองค์การ การจัดบุคลากร การเป็นผู้นำ และการควบคุม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของความปลอดภัยที่กำหนดขึ้นด้วยความร่วมมือ ของพนักงานและใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2550)

ในทางปฏิบัติการบริหารความปลอดภัย หมายถึง การควบคุมสภาพแวดล้อมในการทำงาน การกำหนดให้มีหน่วยงานปฏิบัติและวิธีดำเนินงานเพื่อลดหรือขจัดสภาพที่เสี่ยงต่อการบาดเจ็บและโรคจากการทำงาน โดยระดมความรู้จากภายในและภายนอกและกำหนดหน้าที่รับผิดชอบให้ทุกหน่วยงาน ทุกระดับชั้น ภายในสถานประกอบการเข้าใจชัดเจนปฏิบัติได้ การบริหารความปลอดภัยที่ดีจะมีลักษณะดังนี้ คือ มีการปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัยให้เข้าไปสู่กระบวนการผลิต มีวิธีการจูงใจพนักงานให้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมด้านความปลอดภัย และมีการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยตามข้อกำหนดของกฎหมาย เป็นต้น

ในการบริหารงานความปลอดภัยนั้น โดยทั่วไปแล้วจะยึดถือหลักการหรือกระบวนการบริหารงานทั่วไปนั่นเอง ซึ่งประกอบด้วย การวางแผนงาน (Planning) การจัดการ (Organizing) การจัดหาและพัฒนาบุคลากร (Staffing) การอำนวยการ (Leading) และการควบคุมประเมินผล (Controlling) โดยอาจสรุปพอเป็นสังเขป ดังนี้ (ตุลา มหาพสุธานนท์, 2547)

1. การวางแผนงาน เป็นการคิดหรือเตรียมการล่วงหน้าว่าจะทำอะไรบ้างในอนาคต ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงนโยบายของหน่วยงานเป็นหลัก เพื่อว่าแผนงานที่วางขึ้นไว้นั้นจะได้มีความสอดคล้องต้องกันในการดำเนินงานและให้การดำเนินงานเป็นไปโดยถูกต้องและสมบูรณ์หรืออาจกล่าวได้ว่า การวางแผนนั้นเป็นการตัดสินใจว่า จะทำอะไร ทำอย่างไร ทำเมื่อไร และใครเป็นผู้ทำนั่นเอง

2. การจัดการ เป็นการจัดแบ่งส่วนงาน บางครั้งก็อาจพิจารณาพร้อมกับการปฏิบัติงาน หรือวิธีการจัดการด้วย การจัดแบ่งส่วนงานนี้จะต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน เช่น การจัดแบ่งงานเป็นฝ่าย ส่วน กรม กอง หรือแผนก โดยอาศัยปริมาณงาน คุณภาพของงานหรือจัดตามลักษณะของงานเฉพาะอย่างก็ได้ นอกจากนี้ก็อาจพิจารณาในแง่ของการควบคุม และอาจพิจารณาในแง่ของหน่วยงานและความรับผิดชอบ เช่น หน่วยงานหลักหรือสายงานบังคับบัญชา (Line) และหน่วยงานที่ปรึกษา หรือสายงานช่วย (Staff) ทั้งนี้ต้องให้มีการร่วมมือประสานงานทุกระดับทั้งในด้านแนวนอนและแนวตั้งของหน่วยอย่างเหมาะสม

3. การจัดหาและพัฒนาบุคลากร เป็นการจัดหาบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับการจัดแบ่งหน่วยงานที่แบ่งไว้ โดยอาจรวมถึงการคัดเลือก การประเมินความสามารถและการพัฒนาบุคลากร ทั้งนี้เพื่อให้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถปฏิบัติงานให้เหมาะสม รวมถึงการที่จะเสริมสร้างและธำรงสัมพันธภาพในการทำงานของพนักงานอีกด้วย

4. การอำนวยการ จะรวมถึงการควบคุมงานนิเทศน์งานศิลปะในการบริหารงาน เช่น ภาวะผู้นำ (Leadership) มนุษย์สัมพันธ์ (Human relations) การจูงใจ (Motivation) และการสื่อสาร

(Communication) เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การอำนวยความสะดวกนี้ ยังรวมถึงการวินิจฉัยสั่งการที่เป็นหลักอันสำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการบริหารงาน และขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บังคับบัญชาเป็นอย่างมาก

5. การควบคุม เป็นการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ ผู้บริหารหรือผู้จัดการจะต้องคอยสอดส่องดูแลอยู่เสมอว่า ผลการปฏิบัติงานเป็นเช่นไร ก้าวหน้าไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงไร และจะต้องทราบการปฏิบัติงานทุกชั้น เพื่อที่จะสามารถแก้ไขสถานการณ์หรือปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และจะเป็นผลทำให้การปฏิบัติงานต้องเบนไปจากแนวเดิมที่กำหนดไว้

สำหรับการศึกษาด้านการบริหารจัดการทางด้านอาชีพอนามัย ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา พบว่า สถานประกอบการส่วนใหญ่ มีการบริหารความปลอดภัยของสถานประกอบการอยู่ในระดับต่ำ (ภาณี ฤทธิ์มาก และคณะ, 2544; จารุวรรณ วิโรจน์, 2548) ปัญหาทางด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานมาจากการขาดประสบการณ์และทักษะการบริหารและประสานงาน ในด้านผู้ปฏิบัติงานปัญหาใหญ่เกิดจากการขาดความสนใจ ไม่เห็นความสำคัญของความปลอดภัยในการทำงาน และขาดความรู้ที่ถูกต้องในการทำงาน ในด้านผู้บริหาร ไม่ให้ความสำคัญกับงานความปลอดภัย ไม่สนับสนุนด้านงบประมาณ ไม่มีการกำหนดนโยบายทางด้านอาชีพอนามัย ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เด่นชัด (นิตยา เพ็ญศิริณา และ สุวรรณาสา, 2548)

แต่ปัจจุบัน พบว่า การบริหารงานความปลอดภัยของสถานประกอบการ อยู่ในระดับสูง ซึ่งแตกต่างกันไปตามขนาดของสถานประกอบการและลักษณะของประเภทกิจการ ประกอบกับการบังคับใช้กฎหมายทางด้านความปลอดภัยต่าง ๆ มากขึ้น (นิภาพร คำหลอม, 2553) รวมทั้งพนักงานมีความเห็นด้วยว่าการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน สภาพแวดล้อมในการทำงาน การบริหารจัดการความปลอดภัยและพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัย ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของความปลอดภัยในการทำงาน มีความสำคัญต่อความปลอดภัยในการทำงานในระดับมาก (รัศลี จอประยูร, 2551) กอรปกับสถานประกอบการที่มีการบริหารความปลอดภัยอยู่ในเกณฑ์ดี โดยเฉพาะในเรื่องการกำหนดนโยบายการบริหารความปลอดภัย ย่อมส่งผลให้พนักงานมีพฤติกรรมในการทำงานที่มีความปลอดภัย มีความชัดเจนในการปฏิบัติเพื่อให้เกิดความปลอดภัย (ศิริวรรณ อาจบำรุง, 2551) และการนำระบบการจัดการอาชีพอนามัยและความปลอดภัยมาใช้ในสถานประกอบการ เพื่อส่งผลให้เกิดการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย อาชีพอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ยั่งยืนเป็นสิ่งที่ยังเป็นสิ่งที่พนักงานให้การสนับสนุนและเห็นด้วยเป็นอย่างมาก (เสาวลักษณ์ เผ่าพันธ์, 2550)

แนวปฏิบัติในเชิงบริหารเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน

จากการวิเคราะห์โครงการความปลอดภัยของสถานประกอบการ รวมทั้งหน่วยงานรัฐวิสาหกิจของประเทศต่าง ๆ พบว่า สถานประกอบการที่มีประวัติความปลอดภัยดีเยี่ยมนั้นส่วนใหญ่ได้บริหารงานความปลอดภัยโดยอาศัยแนวปฏิบัติงานอย่างน้อย 7 ประการ คือ

1. ผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้นำในการกำหนดนโยบายและความรับผิดชอบด้านความปลอดภัยในการทำงาน
2. การมอบหมายหน้าที่และความรับผิดชอบเรื่องความปลอดภัยแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกระดับ เช่น คณะกรรมการความปลอดภัย ผู้จัดการโรงงาน วิศวกรผู้ควบคุมงาน หัวหน้างาน ผู้จัดการความปลอดภัยในการทำงาน เป็นต้น
3. การดูแลเกี่ยวกับสภาพการทำงานที่ปลอดภัย เช่น จัดให้มีการตรวจความปลอดภัย การตรวจและซ่อมบำรุงทางวิศวกรรม การจัดซื้อเครื่องจักรและอุปกรณ์ เป็นต้น
4. การจัดให้มีการฝึกอบรมความปลอดภัยสำหรับผู้เกี่ยวข้อง เช่น พนักงานระดับผู้บังคับบัญชา หัวหน้าผู้ควบคุมงาน และพนักงาน เป็นต้น
5. การจัดให้มีระบบการบันทึกการประสบอันตราย เช่น การวิเคราะห์อุบัติเหตุ การรายงานการบาดเจ็บ การประเมินความสูญเสีย เป็นต้น
6. การจัดให้มีระบบการปฐมพยาบาล การดูแลทางการแพทย์ และการส่งเสริมสุขภาพ เช่น การบริหารการปฐมพยาบาล การรักษาพยาบาลเมื่อได้รับบาดเจ็บหรือเจ็บป่วย การตรวจสุขภาพเมื่อเข้าทำงาน การตรวจสุขภาพเป็นระยะ การตรวจสุขภาพประจำปี และการส่งเสริมสุขภาพ
7. ดำเนินการรณรงค์เพื่อจูงใจให้พนักงานทุกระดับเกิดความรับผิดชอบในเรื่องความปลอดภัยร่วมกัน

ความสำคัญของการจัดการความปลอดภัย

สิริรัตน์ สุวณิชย์เจริญ และปราโมช เชี่ยวชาญ (2557) กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการความปลอดภัย ดังนี้

1. เหตุผลทางด้านคุณธรรม/ จริยธรรม (Moral/ Ethical reasons) คนงานที่ปฏิบัติงานทุกคน ต้องมั่นใจว่า ในทุกวันของการทำงาน พวกเขาต้องกลับบ้านด้วยความปลอดภัย คงไม่มีใครต้องการที่จะกลับบ้านโดยได้รับการบาดเจ็บ หรือสูญเสียชีวิตโดยไม่ได้กลับบ้าน ดังนั้นเกี่ยวกับเหตุผลด้านนี้ โรงงาน/ สถานประกอบการกิจการจึงจำเป็นต้องมีการจัดการความปลอดภัย

2. เหตุผลทางกฎหมาย (Legal reasons)

เนื่องจากทางภาครัฐให้ความสำคัญเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของ คนงาน จึงมีการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องอยู่หลายฉบับ กระจายอยู่หลายกระทรวง ตามอำนาจหน้าที่ เช่น พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 รวมทั้งกฎหมายลำดับรองต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ ทั้งนี้ เพื่อใช้บังคับให้โรงงาน/สถานประกอบกิจการ ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ในการดูแลความปลอดภัยของคนงาน ดังนั้นจึงเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่โรงงาน/สถานประกอบกิจการจำเป็นต้องมีการจัดการความปลอดภัย

3. เหตุผลทางด้านการเงิน/ เศรษฐศาสตร์ (Financial/ Economic reasons)

การเกิดอุบัติเหตุแต่ละครั้ง ทำให้โรงงาน/สถานประกอบต้องเสียค่าใช้จ่ายจำนวนมาก โดยค่าใช้จ่ายเหล่านี้มีทั้งที่เป็นทั้งค่าใช้จ่ายที่มีประกัน (Insured costs) และค่าใช้จ่ายที่ไม่มีประกัน (Uninsured costs) ค่าใช้จ่ายที่มีประกันเป็นค่าใช้จ่ายที่ทางโรงงานได้ทำประกันไว้รวมถึง ค่าใช้จ่ายจากกฎหมายเงินทดแทน เช่น ค่ารักษาพยาบาลผู้ประสบเหตุ ค่าเครื่องจักรอุปกรณ์ที่เสียหาย เป็นต้น สำหรับค่าใช้จ่ายที่ไม่มีประกันเป็นค่าใช้จ่ายที่นอกเหนือ จากการประกันของโรงงาน เช่นค่าความเสียหายจากการผลิตที่ล่าช้า ค่าสูญเสียเวลาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เป็นต้น [ในตำราบางเล่มอาจจะระบุค่าใช้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายทางตรง (Direct costs) และค่าใช้จ่ายทางอ้อม (Indirect costs)] ทั้งนี้โดยทั่วไปในการเกิดอุบัติเหตุแต่ละครั้ง เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายที่มีประกันกับค่าใช้จ่ายที่ไม่มีประกัน จะพบว่าค่าใช้จ่ายที่ไม่มีประกันจะสูงกว่าค่าใช้จ่ายที่มีประกันหลายเท่า จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายที่มีประกันเปรียบเหมือนยอดภูเขาน้ำแข็งที่โผล่พ้นน้ำ ขึ้นมา (เป็นส่วนที่มองเห็นได้) แต่ภายใต้ผิวน้ำ ยังมีฐานภูเขาน้ำแข็งในส่วนที่จมอยู่ใต้น้ำที่มองไม่เห็นอยู่อีก ภูเขาน้ำแข็งในส่วนนี้เปรียบเหมือนค่าใช้จ่ายที่ไม่มีประกัน ดังนั้นเหตุผลทางด้านการเงิน/ เศรษฐศาสตร์ จึงเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่สำคัญส่งผลให้โรงงาน/สถานประกอบกิจการจำเป็นต้องมีการจัดการความปลอดภัย

องค์ประกอบหลักของการจัดการความปลอดภัย

สิริรัตน์ สุวณิชย์เจริญ และปราโมช เขียวชาญ (2557) ได้ระบุถึงองค์ประกอบหลักของการจัดการความปลอดภัย ตามรูปแบบของ หน่วยงาน The Health and Safety Executive (HSE) สหราชอาณาจักร (United Kingdom) ซึ่งได้ตีพิมพ์เอกสาร Successful Health and Safety Management (HSG65) ไว้ มีรายละเอียด ดังนี้

1. นโยบาย (Policy)

การกำหนดและจัดทำนโยบายเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เป็น ขั้นตอนแรกของการจัดการความปลอดภัย ทั้งนี้เนื่องจากนโยบายเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะแสดงให้เห็นทิศทาง จุดมุ่งหมายและเจตนารมณ์ ขององค์กร (โรงงาน/ สถานประกอบการ) นั้น ๆ นโยบายเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ ควรมีการกำหนดทิศทางที่ชัดเจนขององค์กรในสิ่งต่อไปนี้

- 1.1 ต้องนำทุกด้านของ การดำเนินการทางธุรกิจให้ เป็นส่วนหนึ่งของการแสดงความมุ่งมั่นที่จะมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- 1.2 ต้องมีความรับผิดชอบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม (ทั้งในแง่กฎหมาย และจริยธรรม)
- 1.3 ต้องสร้างความพึงพอใจต่อความคาดหวังในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของผู้มีส่วนได้เสีย (ผู้ถือหุ้น พนักงานลูกจ้างหรือตัวแทน ลูกค้าหรือสังคมโดยรวม)
- 1.4 ต้องนำแนวทาง ต้นทุน-ประสิทธิภาพ (Cost-effective) มาใช้พิจารณาเพื่อรักษาและพัฒนา ทางกายภาพ และทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งจะไปสู่การลดการสูญเสียทางการเงิน ทั้งนี้นโยบายเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ควรเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรและมีการประกาศแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทราบด้วย

2. การจัดองค์กร (Organizing)

การจัดองค์กร เป็นขั้นตอนที่ 2 ของการจัดการความปลอดภัย ภายหลังจากมีการกำหนดนโยบายแล้ว การที่จะทำให้นโยบายเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย สามารถดำเนินการและบรรลุเป้าหมายได้ จำเป็นต้องมีการจัดองค์กรและเตรียมบุคลากรให้พร้อมในการขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าว ดังนั้นการจัดองค์กรจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น การจัดโครงสร้างบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและการเตรียมการที่ดีจะสามารถนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ โดยผลแห่งความสำเร็จนั้นคือการสร้าง “วัฒนธรรมความปลอดภัย อาชีวอนามัยเชิงบวกหรือเชิงป้องกัน” (Positive Health and Safety Culture) ขององค์กร ซึ่งเกิดจากการมีส่วนร่วมของบุคลากรหรือลูกจ้างทุกคนในองค์กร ทั้งนี้ บุคลากรทุกคนมีแรงจูงใจและมีความสามารถในการทำงานด้วยความปลอดภัย รวมทั้งป้องกันสุขภาพของตนเองได้ในระยะยาว ไม่เพียงแต่การหลีกเลี่ยงมิให้เกิดอุบัติเหตุ เท่านั้น

หลักในการจัดองค์กรเพื่อให้เกิดวัฒนธรรมความปลอดภัย อาชีวอนามัยเชิงบวกหรือเชิงป้องกัน” ขององค์กร อาศัย หลักการ 4C คือ การควบคุม (Control) ความร่วมมือ

(Co-operation) การติดต่อสื่อสาร (Communication) และความสามารถ (Competence)

3. การวางแผนและดำเนินการ (Planning and Implementing)

การวางแผนและดำเนินการเป็นขั้นตอนที่ 3 ของการจัดการความปลอดภัย โดยการวางแผนอาศัยวิธีการวางแผนแบบเป็นระบบ (Systemic approach) เพื่อดำเนินการตามนโยบายอาชีวอนามัย และความปลอดภัยผ่านระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ

จุดมุ่งหมายของการวางแผนและการดำเนินการคือ การลดความเสี่ยงด้านความปลอดภัย จากกิจกรรมการทำงาน สินค้าและการบริการ โดยอาศัยหลักการการประเมินความเสี่ยง (Risk assessment) ในการพิจารณา จัดลำดับความสำคัญ และเป้าหมายของการกำจัดอันตราย และลดความเสี่ยง ทั้งนี้ความเสี่ยงควรกำจัดโดยวิธีการการเลือกและการออกแบบ เครื่องมือ อุปกรณ์ และกระบวนการก่อน กรณีที่ไม่สามารถกำจัดให้หมดไปได้ ควรลดความเสี่ยงลงโดยใช้การควบคุมทางกายภาพ หรือใช้ อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล นอกจากนี้ต้องมีการสร้างมาตรฐานการปฏิบัติงาน (Performance standard) เพื่อใช้ในการชี้วัดความสำเร็จ รวมทั้งควรมีการระบุวิธีการที่เฉพาะเจาะจง ในการส่งเสริม วัฒนธรรมความปลอดภัย อาชีวอนามัยเชิงบวกหรือเชิงป้องกันไว้ด้วย

4. การวัดผลการดำเนินการ (Measuring performance)

การวัดผลการดำเนินการเป็นขั้นตอนต่อมาของการจัดการความปลอดภัย โดยทำการตรวจวัดผลการดำเนินการเทียบกับมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งผลดังกล่าวจะทำให้รู้ว่า ที่ใด และเวลาใด ที่การปฏิบัติงานมีความจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุง

สำหรับการวัดผลการดำเนินการโดยทั่วไปสามารถทำได้ 2 รูปแบบคือ การติดตามตรวจสอบเชิงรุก (Active monitoring) และการติดตามตรวจสอบเชิงรับ (Reactive monitoring) การติดตามตรวจสอบเชิงรุกเป็นการติดตามตรวจสอบก่อนเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบระบบการจัดการความปลอดภัยที่ดำเนินการอยู่ รวมถึงมาตรฐานที่กำหนดไว้ว่ายังมีประสิทธิภาพอยู่หรือไม่ โดยการตรวจสอบจะพิจารณาทั้ง Hardware (สถานที่ เครื่องจักร สสาร) และ Software (คน ขั้นตอนการปฏิบัติงาน ระบบ) รวมถึงพฤติกรรมส่วนตัวด้วย

ส่วนการติดตามตรวจสอบเชิงรับเป็นการตรวจสอบหลังเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์หรือกล่าวได้ว่า เป็นการตรวจสอบหลังจากที่การควบคุมเกิดความล้มเหลวขึ้น จึงเป็นการสอบสวนอุบัติเหตุ ซึ่งส่งผลให้เกิดการบาดเจ็บ ช้ำ หรือ การสอบสวนเหตุการณ์ที่ส่งผลให้เกิดการเจ็บป่วย

หรืออุบัติการณ์ที่อาจส่งผลให้เกิดอันตรายและความเสียหายขึ้นได้ ทั้งนี้วัตถุประสงค์ของการการติดตามตรวจสอบเชิงรุก และการติดตามตรวจสอบเชิงรับ คือเพื่อพิจารณาหาสาเหตุขณะนั้น (Immediately causes) ของการปฏิบัติงานที่ต่ำกว่ามาตรฐาน และระบุสาเหตุสำคัญที่ซ่อนอยู่ (Undersealing causes) และสิ่งที่เกี่ยวข้อง เพื่อการออกแบบและดำเนินการระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

5. การตรวจติดตาม และการทบทวน (Auditing and reviewing)

การตรวจติดตาม และการทบทวน เป็นขั้นตอนสุดท้ายของ การจัดการความปลอดภัย ขั้นตอนนี้เป็น การเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ได้แสดงหรือเปิดเผยออกมาทั้งหมด เพื่อประยุกต์ใช้เป็นบทเรียนในการพัฒนาระบบ ทั้งนี้การทบทวนการดำเนินการต้องทำอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยข้อมูลจากการติดตามตรวจสอบและการตรวจติดตามระบบการจัการฯทั้งระบบ การทบทวนการดำเนินการต้องมุ่งมั่นที่จะพัฒนาอย่างต่อเนื่องในส่วนที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็น นโยบาย ระบบ และเทคนิคการควบคุมความเสี่ยง

ทฤษฎีทางด้านการสนับสนุนทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานทางสังคมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของการสนับสนุนทางสังคม

แคสเซล (อ้างถึงใน ไพศาล แยมวงษ์, 2550) กล่าวว่า การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลได้รับแรงสนับสนุนจากบุคคลอื่นในเครือข่ายทางสังคมทั้งการสนับสนุนด้านวัตถุ สิ่งของ บริการข้อมูลข่าวสาร การยอมรับการยกย่องและเห็นคุณค่า รวมทั้งการสนับสนุนด้านอารมณ์ การสนับสนุนเหล่านั้นมีผลทำให้บุคคลสามารถช่วยให้ตนเองบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการได้ และเป็นขุมพลังที่จะช่วยเหลือให้บุคคลตอบสนองต่อความต้องการของตนในสถานการณ์หนึ่ง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

Cobb (1976) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นการที่บุคคลได้รับข้อมูลข่าวสารที่ทำให้เขาเชื่อว่ามิบุคคลให้ความรัก ความเอาใจใส่ เห็นคุณค่า และยกย่องเขา นอกจากนั้นยังทำให้เขารู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่มีการติดต่อซึ่งกันและกัน

Mitchell, Evans, Rees and Hardy (2014) ได้นำ ทฤษฎีโมทัศน์ของการสนับสนุนทางสังคมโดยอธิบายในแนวความถี่ซึ่งเน้นว่า เนื้อหา หมายถึง ลักษณะของสัมพันธภาพระยะเวลา หมายถึง ระยะเวลาที่สัมพันธภาพนั้นคงอยู่ ความเหนียวแน่น หมายถึง ความแข็งแกร่งของสัมพันธภาพนั้นและความถี่ หมายถึง จำนวนครั้งของการมีปฏิสัมพันธ์ Orem (1985) ได้กล่าว

ว่า การสนับสนุนทางสังคม เป็นการที่บุคคลมีความรับผิดชอบในการช่วยเหลือผู้ที่ต้องการพึ่งพาให้ บรรลุความต้องการในการดูแลตนเองตามความคาดหวัง อันจะช่วยดำรงไว้ซึ่งชีวิต สุขภาพและ ความผาสุกในชีวิตและยังกล่าวอีกว่า ในภาวะที่เจ็บป่วย การช่วยเหลือที่ได้รับจากสมาชิกใน ครอบครัวและเพื่อนบ้าน ตลอดจนเจ้าหน้าที่ในทีมการรักษา จะส่งผลให้มีความผาสุกในครอบครัว

แนวความคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงาน

แหล่งที่มาของการสนับสนุนทางสังคม

โครงสร้างเครือข่ายทางสังคมมีความเกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางสังคม ทำให้มองเห็น ความสัมพันธ์ทางสังคมทั้งหมดของบุคคลนั้น ในสังคมที่เขาอาศัยอยู่ ซึ่งรวมถึงบุคคลในครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อนร่วมงานและเพื่อนบ้าน ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างกันและกันของบุคคล ภายในเครือข่ายสังคมนี้ จะมีทั้งด้านของระบบเศรษฐกิจ การแต่งงาน เครือญาติ การเมือง สุขภาพ อนามัย ฯลฯ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นเปรียบเสมือนการสนับสนุนทางสังคม ได้แก่ การไปมาหาสู่เยี่ยม เยือนกันการปรึกษาหารือกัน การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นต้น

Pender (1996) ได้แบ่งแหล่งการสนับสนุนทางสังคมออกเป็น ดังนี้

1. กลุ่มที่มีความผูกพันกันตามธรรมชาติ (Natural support systems) ได้แก่ ครอบครัว ซึ่งเป็น กลุ่มการสนับสนุนทางสังคมระดับปฐมภูมิ ครอบครัวที่มีการสนับสนุนทางสังคมที่ เหมาะสม สมาชิกในครอบครัวต้องรับรู้ถึงความต้องการของกันและกัน มีการสื่อสารภายใน ครอบครัวที่มีประสิทธิภาพนับถือ หรือยอมรับความต้องการของส่วนรวม และให้การช่วยเหลือซึ่ง กันและกัน

2. กลุ่มเพื่อน (Peer support systems) คนกลุ่มนี้ส่วนมาก เคยได้รับประสบการณ์ที่มี ผลกระทบที่รุนแรงในชีวิต ประสบความสำเร็จในการปรับตัว และมีการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น ทำให้คนกลุ่มนี้มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งเกิดขึ้นในตนเอง จึงสามารถให้คำแนะนำในการแก้ปัญหาใน ส่วนที่คล้ายคลึงกับประสบการณ์ที่เขาเคยประสบมา

3. กลุ่มองค์กรทางศาสนา (Organized religious support systems) เป็นกลุ่มองค์กร ที่มีการพบปะกันในสถานที่ทางกลุ่มศาสนาจัดไว้ เพื่อให้การช่วยเหลือสนับสนุนบุคคลในศาสนา นั้น ๆ เพราะการชุมนุมเป็นการแบ่งปันความรู้สึกมีคุณค่า ความเชื่อเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในชีวิต ธรรมเนียมปฏิบัติทางศาสนา และแนวทางการดำเนินชีวิตนำไปสู่ความเข้าใจด้านสุขภาพเพิ่มขึ้น

4. กลุ่มองค์กรที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือของกลุ่มผู้ให้การดูแล หรือการให้ความ ช่วยเหลือขององค์กรทางวิชาชีพ (Organized support systems of care giving or helping professional) ได้แก่กลุ่มผู้ดูแลสุขภาพ ผู้ช่วยเหลือที่มีทักษะและการบริการที่เฉพาะเจาะจงที่ ให้แก่ผู้รับบริการ บุคคลจะแสวงหากลุ่มสนับสนุนทางสังคมนี้ ก็ต่อเมื่อได้รับการสนับสนุนทาง

สังคมจากครอบครัวและเพื่อนไม่เพียงพอ หรือการสนับสนุนนั้นไม่ได้ผล หรืออาจถูกใช้ไปหมดแล้ว กลุ่มบุคคลในวิชาชีพด้านสุขภาพจะเข้ามาให้การช่วยเหลือสนับสนุนในส่วนนี้ได้

5. กลุ่มองค์กรที่ไม่ใช่กลุ่มวิชาชีพด้านสุขภาพ (Organized support group not dissected by health professionals) ประกอบด้วย กลุ่มอาสาสมัคร และกลุ่มที่ให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน กลุ่มอาสาสมัครเป็นกลุ่มที่ให้การช่วยเหลือบุคคล ที่มีความต้องการหรือมีเหตุผลบางอย่างที่บุคคลไม่สามารถจะจัดหาบริการให้แก่ตนเองได้ ส่วนกลุ่มที่ให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นกลุ่มบุคคลที่พยายามเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของสมาชิกหรือการส่งเสริมการปรับตัวไปจนถึงการเปลี่ยนแปลงชีวิตความเป็นอยู่

ในเรื่องอาชีพอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ยังไม่ได้รับการสนับสนุนทางสังคม เท่าที่ควรจากส่วนต่าง ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน เนื่องจาก การขาดประสบการณ์และทักษะการบริหารและประสานงาน ในด้านผู้ปฏิบัติงาน ปัญหาใหญ่ คือ การขาดการสนใจ ไม่เห็นความสำคัญและขาดความรู้ ในด้านผู้บริหารนั้น ปัญหาอยู่ที่การไม่ให้ความสำคัญกับงานด้านนี้ ไม่สนับสนุนงบประมาณ และไม่มียุทธศาสตร์ที่เด่นชัด ขณะที่ปัญหาจากภาครัฐ เกิดจากประเด็นด้านกฎหมาย นำหนักของปัญหาจะอยู่ที่กลไกการบังคับใช้กฎหมายไม่เข้มแข็งเด็ดขาดและมีอัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่ตรวจตราไม่เพียงพอ (สราวุธ สุธรรมอาสา, 2553; สมนึก สุภาจันทรสุข, 2551) และจากการศึกษาพบว่า เมื่อมีการจัดอบรมให้กับพนักงานระดับต่าง ๆ ในการอบรมการผลิตจะสอดคล้องเรื่องความปลอดภัยในการทำงานประมาณ 30 นาที ถึงหนึ่งชั่วโมง ในระดับคนงานจะให้ความสนใจ แต่ในระดับหัวหน้างานไม่ค่อยให้ความสนใจ อ้างว่าเสียเวลาการผลิต เมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น จะมีการรายงานโดยหัวหน้างานและมักมีการปกปิดข้อเท็จจริง ส่วนใหญ่แล้วอุบัติเหตุเล็ก ๆ น้อย ๆ มักจะไม่รายงาน ฝ่ายบุคคลจะเป็นผู้รวบรวมสถิติอุบัติเหตุประจำปีไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของอรัญ ขวัญปาน และ ชนะกานต์ พงศาสนองกุล (2555) ทำการวิจัยความปลอดภัยจากการปฏิบัติงานของช่างซ่อมบำรุงมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ การเจ็บป่วยและอันตรายจากการประกอบอาชีพ การสำรวจสภาพการทำงานและสภาพแวดล้อมในการทำงาน การตรวจวัดสภาพแวดล้อมในพื้นที่ทำงานของกลุ่มตัวอย่าง และการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพในกลุ่มอาชีพที่ศึกษา โดยการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมด้านพฤติกรรมในการทำงาน การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการใช้เทคนิคการสร้างความสัมพันธ์ในกลุ่มตัวอย่าง ทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาทางด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัย ใช้รูปแบบการเรียนรู้และการแก้ปัญหาด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัย จากการศึกษาชี้ให้เห็น

ว่า ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากเงื่อนไขการทำงาน ที่ไม่ปลอดภัยมากกว่าปัญหาความผิดพลาดของแรงงาน แต่ลักษณะความผิดพลาดเหล่านี้ของคนงาน กลับมีลักษณะมุ่งเน้นเข้าสู่ตัวคนงานเอง มากกว่าการมองว่ามาจากสาเหตุภายนอก เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน (จป.) เป็นตัวแทนนายจ้างมากกว่าแรงงาน ไม่เห็นปัญหาที่แท้จริงของคนงานกล่าวโทษคนงานมากกว่า และจากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า การสนับสนุนทางองค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (เศรษฐา ตันติเดชามงคล, 2546) และการสนับสนุนจากผู้บริหาร มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (จารุวรรณ วิโรจน์, 2548) ดังนั้น ทางสถานประกอบการควรให้ความสำคัญกับการสนับสนุนทางด้านความปลอดภัยจากผู้บริหารและส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

บทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ตามกฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2549

กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2549 (ราชกิจจานุเบกษา, 2549) อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 และมาตรา 103 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานพ.ศ.2541 อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 มาตรา 35 มาตรา 48 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับแก่กิจการหรือสถานประกอบกิจการ ดังต่อไปนี้

- (1) การทำเหมืองแร่ เหมืองหิน กิจการปิโตรเลียมหรือปิโตรเคมี
- (2) การทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง เก็บรักษา ปรับปรุง ตกแต่ง เสริมแต่ง ดัดแปลง แปรสภาพ ทำให้เสีย หรือทำลายซึ่งวัตถุหรือทรัพย์สิน รวมทั้งการต่อเรือ การให้กำเนิดแปลง และจ่ายไฟฟ้าหรือพลังงานอย่างอื่น
- (3) การก่อสร้าง ต่อเติม ติดตั้ง ซ่อม ซ่อมบำรุง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคาร สนามบิน ทางรถไฟ ทางรถราง ทางรถใต้ดิน ท่าเรือ อุโมงค์ สะพานเทียบเรือ ทางน้ำ ถนน เขื่อน อุโมงค์สะพาน ท่อระบาย ท่อน้ำ โทรเลข โทรศัพท์ ไฟฟ้า ก๊าซหรือประปา หรือสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ รวมทั้งการเตรียม

หรือวางรากฐานของการก่อสร้าง

(4) การขนส่งคนโดยสารหรือสินค้าโดยทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ และรวมทั้งการบรรทุกขนถ่ายสินค้า

(5) สถานีบริการหรือจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงหรือก๊าซ

(6) โรงแรม

(7) ห้างสรรพสินค้า

(8) สถานพยาบาล

(9) สถาบันทางการเงิน

(10) สถานตรวจทดสอบทางกายภาพ

(11) สถานบริการบันเทิง นันทนาการ หรือการกีฬา

(12) สถานปฏิบัติการทางเคมีหรือชีวภาพ

(13) สำนักงานที่ปฏิบัติงานสนับสนุนสถานประกอบกิจการตาม (1) ถึง (12)

(14) กิจการอื่นตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด

ข้อ 10 ให้นายจ้างแต่งตั้งลูกจ้างคนหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ 11 เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคประจำสถานประกอบกิจการตามข้อ 1 (2) ถึง (5) ที่มีลูกจ้างตั้งแต่ยี่สิบคนขึ้นไปแต่ไม่ถึงห้าสิบคน เพื่อปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยประจำตามเวลาที่กำหนดไม่น้อยกว่าวันละหนึ่งชั่วโมงภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ หรือภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างตั้งยี่สิบคนขึ้นไป เว้นแต่มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูงหรือระดับวิชาชีพอยู่แล้ว

ข้อ 11 เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคต้องมีคุณสมบัติเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(1) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีสาขาอาชีพอนามัย หรือเทียบเท่า

(2) เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน และผ่านการฝึกอบรมตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(3) เป็นหรือเคยเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับพื้นฐานตามประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ลงวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ.2540

ข้อ 12 ให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) ตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย

อาชีพอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน

- (2) วิเคราะห์งานเพื่อชี้บ่งอันตราย รวมทั้งกำหนดมาตรการป้องกันและขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัยเสนอต่อนายจ้าง
- (3) แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือตามข้อ 3
- (4) ตรวจสอบหาสาเหตุการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงาน และรายงานผล รวมทั้งเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ชักช้า
- (5) รวบรวมสถิติ จัดทำรายงาน และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประสบอันตราย การเจ็บป่วยหรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง
- (6) ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย

แนวความคิดการปฏิบัติงานของบุคคลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวความคิดการปฏิบัติของบุคคลตามหลักพฤติกรรมศาสตร์

Schermerhorn et al. (1991) ธงชัย สันติวงษ์ (2546) และ วิเชียร วิทยอุดม (2550) ได้พิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของบุคคล โดยอิงตามหลักพฤติกรรมศาสตร์ และมีความเห็นที่สอดคล้องกันโดยกล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของบุคคล ว่าประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1.1 ปัจจัยด้านบุคคล แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะดังนี้

1.1.1 ลักษณะประชากร ได้แก่ อายุ เพศ เชื้อชาติ

1.1.2 ลักษณะด้านความรู้ ความสามารถ ได้แก่ ความรู้ ความสามารถ ความถนัด ความชำนาญ ของแต่ละบุคคล ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้ได้มาจากการศึกษาอบรม และการสะสมประสบการณ์

1.1.3 ลักษณะทางจิตวิทยา ได้แก่ ทศนคติ การรับรู้ ความต้องการ และบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล

1.2 ระดับความพยายามในการทำงาน ซึ่งเกิดขึ้นจากการมีแรงจูงใจในการทำงาน

1.3 ปัจจัยด้านการปฏิบัติงาน ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1.3.1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงาน วิธีการทำงาน ประสบการณ์ในการทำงาน สิ่งแวดล้อมในการทำงาน เป็นต้น

1.3.2 ปัจจัยที่เกี่ยวกับองค์กร ได้แก่ งบประมาณ ลักษณะองค์กร สายการบังคับบัญชา เป็นต้น โดยปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการปฏิบัติงานของบุคคล

2. แนวคิดการปฏิบัติงานของบุคคลตามหลักจิตวิทยาอุตสาหกรรม สามารถแบ่งกลุ่มปัจจัย ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของบุคคล ได้ 2 กลุ่ม ดังนี้

2.1 ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ ลักษณะกายภาพของบุคคล ลักษณะบุคลิกภาพ ความถนัด ความสนใจในงาน อายุ เพศ การศึกษา ประสบการณ์เรียนรู้ ด้านความปลอดภัย

2.2 ปัจจัยด้านสถานการณ์ สามารถแบ่งกลุ่มปัจจัย ได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.2.1 ปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน ได้แก่ วิธีการทำงาน เครื่องมือที่ใช้ในการทำงาน การจัดบริเวณที่ทำงาน ลักษณะกายภาพของสิ่งแวดล้อม

2.2.2 ปัจจัยที่เกี่ยวกับองค์กร ได้แก่ ลักษณะขององค์กร ผู้บังคับบัญชา สิ่งจูงใจ สภาพแวดล้อมในองค์กร

จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ได้แก่ อายุ เงินเดือน ระดับการศึกษา (จารุวรรณ วิโรจน์, 2548) และปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ได้แก่ บุคลิกภาพ ความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัย และความรู้ด้านการจัดการความปลอดภัย วุฒิกการศึกษา สถานภาพการสมรส อายุการทำงาน ประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน การรับรู้การบริหารความปลอดภัย (สุนทร บุญบำเรอ, 2557; ญัฐกิตติ์ วัฒนพันธ์, 2549; ปัญญา เข้มทอง, 2546) การรับรู้ความสามารถของตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (เศรษฐา ตันติเดชามงคล, 2546) และจากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ได้แก่ อายุ วุฒิกการศึกษา อายุการทำงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ ประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน (ญัฐกิตติ์ วัฒนพันธ์, 2549) การที่พนักงานมีการรับรู้ด้านการจัดการความปลอดภัยที่ดีส่งผลให้พนักงานมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดีมาก (แก้วฤทัย แก้วชัยเทียม, 2548)

จากแนวคิดเรื่องการปฏิบัติงานของบุคคล ตามหลักพฤติกรรมศาสตร์และจิตวิทยาอุตสาหกรรม ข้างต้น เมื่อพิจารณาโดยรวมจะพบว่าแม้ทั้งสองแนวคิดจะมีแนวคิดเรื่องการปฏิบัติงานของบุคคลที่แตกต่างกันไป แต่ทั้งสองแนวคิดได้ให้ความสำคัญกับปัจจัย 2 กลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล และสถานการณ์แวดล้อมต่าง ๆ โดยลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ ความรู้ความสามารถ บุคลิกภาพ สถานการณ์แวดล้อมต่าง ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ได้แก่ การสนับสนุนจาก

องค์กร สภาพแวดล้อมในองค์กร ซึ่งในการศึกษาคั้งนี้ได้นำปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ไปพิจารณาว่ามีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคหรือไม่

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการทำหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิคในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้วางลำดับขั้นตอน ดังนี้

รูปแบบการวิจัย

รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) แบบตัดขวาง (Cross-sectional study)

ประชากรที่ศึกษา

ประชากรในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่ได้มาจากการนำข้อมูลเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ที่ขึ้นทะเบียน จป.เทคนิค กับสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 108 คน โดยในการศึกษานี้จะทำการศึกษาทั้งหมดทุกคน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์ จำนวน 1 ชุด (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ข) ได้แก่

1. แบบสัมภาษณ์ ซึ่งออกแบบให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ตอบคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการทำหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาซึ่งแบ่งเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การอบรมทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และ สภาพแวดล้อมในการทำงาน

ส่วนที่ 2 ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของสถาน

ประกอบกิจการ ประกอบด้วย ความคิดเห็นด้านนโยบาย แผนงานด้านความปลอดภัย การตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผล ด้านโครงการความปลอดภัย โดยแบ่งเป็นข้อคำถามจำนวน 27 ข้อ ซึ่งประยุกต์มาจากแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการสนับสนุนเรื่องความปลอดภัยและอนามัยในการทำงานขององค์การ พฤติกรรมความปลอดภัยและคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานบริษัทปูนซิเมนต์ไทย พุ่งสง จำกัด ของวันเฉลิม พลอินทร์ (2549) โดยแต่ละข้อมีเกณฑ์การให้คะแนนโดยแบ่งเป็น ระดับ (Scale) ทั้งหมด 5 ระดับ ดังนี้

	ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4	0
เห็นด้วย	3	1
ไม่แน่ใจ	2	2
ไม่เห็นด้วย	1	3
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0	4

เกณฑ์การแปลผลคะแนน ในการศึกษานี้ใช้เกณฑ์การแปลผลคะแนนของ Bloom (1975) แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

การบริหารจัดการด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน อยู่ในระดับดี ($\geq 80\%$) หรือคะแนนที่ได้อยู่ในช่วง 86-108 คะแนน

การบริหารจัดการด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน อยู่ในระดับปานกลาง (60-79%) หรือคะแนนอยู่ระหว่าง 66-85 คะแนน

การบริหารจัดการด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน อยู่ในระดับน้อย ($< 60\%$) หรือคะแนนอยู่ระหว่าง 0-65 คะแนน

ส่วนที่ 3 ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็น ของ จป.เทคนิค ต่อการสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็นข้อคำถามจำนวน 28 ข้อ ซึ่งประยุกต์มาจากแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ระดับบริหาร บทบาทหน้าที่ของพนักงาน วิทยาลัยเทคนิค และพันธกิจของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง โดยแต่ละข้อมีเกณฑ์การให้คะแนนโดยแบ่งเป็น ระดับ Scale ทั้งหมด 5 Scale ดังนี้

	ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4	0
เห็นด้วย	3	1
ไม่แน่ใจ	2	2
ไม่เห็นด้วย	1	3
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0	4

เกณฑ์การแปลผลคะแนน ในการศึกษานี้ใช้เกณฑ์การแปลผลคะแนนของ Bloom (1975) แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

การสนับสนุนด้านอาชีพอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับดี ($\geq 80\%$) หรือคะแนนที่ได้อยู่ในช่วง 89-112 คะแนน

การสนับสนุนด้านอาชีพอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง (60-79%) หรือคะแนนที่ได้อยู่ในช่วง 68-88 คะแนน

การสนับสนุนด้านอาชีพอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับน้อย ($< 60\%$) หรือคะแนนที่ได้อยู่ในช่วง 0-67 คะแนน

ส่วนที่ 4 ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) โดยแบ่งเป็นข้อคำถามการปฏิบัติจำนวน 17 ข้อ แต่ละข้อมีการให้คะแนนดังนี้

- 3 คะแนน สำหรับ การปฏิบัติ ทุกครั้ง
- 2 คะแนน สำหรับ การปฏิบัติ บ่อยครั้ง
- 1 คะแนน สำหรับ การปฏิบัติ นาน ๆ ครั้ง
- 0 คะแนน สำหรับ ไม่เคยปฏิบัติ

เกณฑ์การแปลผลคะแนน ในการศึกษานี้ใช้เกณฑ์การแปลผลคะแนนของ Bloom (1975) แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

41-51 ($\geq 80\%$) คะแนน หมายถึง การปฏิบัติงานด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค อยู่ในระดับดี

31-40 คะแนน (60-79%) หมายถึง การปฏิบัติงานด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค อยู่ในระดับปานกลาง

0-30 คะแนน ($< 60\%$) หมายถึง การปฏิบัติงานด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค อยู่ในระดับน้อย

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การหาความตรงของเนื้อหา (Validity) โดยผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน (รายละเอียดในภาคผนวก ก) เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ของแบบสัมภาษณ์ นำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงแก้ไข ตรวจสอบความเข้าใจด้านภาษาก่อนนำไป ทดลองใช้ นำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้กับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 30 คน แล้วนำผลการสัมภาษณ์ไปวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของ คำถาม และนำค่าที่ได้มาหาความเที่ยง (Reliability Coefficients Alpha) = 0.994

จากนั้นนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจแก้แล้วนำเสนอคณะกรรมการจริยธรรมโดย ผ่านการรับรองเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ.2558

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย จำนวน 1 คน โดยผู้ช่วยวิจัยจบปริญญาตรี สาขาอาชีวอนามัย และความปลอดภัยหรือเทียบเท่า โดยผู้วิจัยได้อธิบาย ชี้แจงวิธีการเก็บข้อมูลอย่างชัดเจนจน ผู้ช่วยวิจัยเข้าใจเป็นอย่างดี
2. ประสานงานการเก็บข้อมูลโดยทำหนังสือจากคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัย บูรพา ถึงผู้จัดการสถานประกอบการต่าง ๆ
3. เมื่อได้รับอนุญาตให้เข้าทำการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยนัดหมายวันเวลาที่เจ้าหน้าที่ความ ปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิคสะดวก และดำเนินการเก็บข้อมูลของสถานประกอบการ โดยผู้วิจัย
4. ดำเนินการเก็บข้อมูลการปฏิบัติงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยตาม แบบสอบถามที่ผู้วิจัยที่ได้จัดทำขึ้นโดยนักวิจัยและผู้ช่วยที่ผ่านการอบรมการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นอย่างดี
5. ผู้วิจัยทำการตรวจสอบข้อมูลทุกครั้งหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรต้นทั้งหมด ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล การบริหารงานความปลอดภัย การสนับสนุนจากหน่วยงาน โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ในกรณีตัวแปรประเภทแจกแจง และใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุดและค่าสูงสุด การวิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรตาม ได้แก่ การทำหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในสถานประกอบการ โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับการทำหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิคในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยที่

2.1 ข้อมูลส่วนบุคคลในหัวข้อ เพศ การศึกษา มีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิคในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใช้ Chi-square test

2.2 ข้อมูลทางด้านประชากรในหัวข้อ อายุ ประสบการณ์การทำงาน มีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิคในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใช้ Pearson's Correlation

2.3 การบริหารงานความปลอดภัยมีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิคในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใช้ Pearson's Correlation

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รูปแบบการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) แบบการศึกษา ณ จุดเวลา (Cross-sectional study) ได้นำเสนอผลการศึกษาและผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็น ของ จป.เทคนิค ต่อการสนับสนุนจากหน่วยงานในด้าน อาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 4 ข้อมูลการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค)

ส่วนที่ 5 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการทำหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ข้อมูลส่วนบุคคล

จากการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า จป.เทคนิค ที่ปฏิบัติงานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 67.6 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 63.9 รองลงมาคืออายุอยู่ระหว่าง 20-30 ปี ร้อยละ 30.6 ระดับการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด ร้อยละ 63.9 รองลงมาเป็นระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 35.2 ส่วนใหญ่มีอายุงาน อยู่ระหว่าง 4-6 ปี ร้อยละ 55.6 รองลงมาคืออายุงานอยู่ระหว่าง 0-3 ปี ตำแหน่งหน้าที่นอกเหนือจาก จป.เทคนิค ได้แก่ หัวหน้าแผนกการผลิต ร้อยละ 37 จป.เทคนิค ทุกคนได้รับการอบรมหลักสูตรทางด้านความปลอดภัย ได้แก่ หลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน และ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ร้อยละ 100 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของ จป.เทคนิค จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
รวม	108	100.0
เพศ		
ชาย	73	67.6
หญิง	35	32.4
อายุ (ปี)		
20-30 ปี	33	30.6
31-40 ปี	69	63.9
41 ปีขึ้นไป	6	5.6
(\bar{X} = 34.08 ปี, SD. = 4.73, Max = 48 ปี, Min = 26 ปี)		
วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	38	35.2
ปริญญาตรี	69	63.9
สูงกว่าปริญญาตรี	1	0.9
อายุงานที่ทำงานใน สถานประกอบการ (ปี)		
0-3	30	27.8
4-6	60	55.6
7-9	15	13.9
≥ 10	3	2.8
(\bar{X} = 4.78 ปี, SD. = 24.83, Max = 13.17 ปี, Min = 1 ปี)		

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
ตำแหน่งหน้าที่นอกเหนือ จป. เทคนิค		
ผู้บริหาร	1	0.9
หัวหน้างานแผนกบุคคล	13	12.0
วิศวกร	26	24.1
พนักงานทั่วไป	28	25.9
หัวหน้าแผนกการผลิต	40	37.0
ประวัติการอบรมหลักสูตรทางด้าน		
ความปลอดภัย		
อบรม หลักสูตร จป.หัวหน้างาน และ จป.เทคนิค	108	100.0
ไม่เคยอบรม	0	0.0

ความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

จากการศึกษาความคิดเห็นของ จป.เทคนิคในด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ จากการศึกษา พบว่าความคิดเห็นของ จป.เทคนิคในด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ พบว่า จป.เทคนิค มากกว่าร้อยละ 80.0 ขึ้นไปที่ตอบว่าเห็นด้วย (เห็นด้วยอย่างยิ่งรวมกับเห็นด้วย) ในเรื่อง

- สถานประกอบการมีการตรวจสอบระบบอุปกรณ์ไฟฟ้าและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในโรงงานเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน (ร้อยละ 100.0)
- เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นกับพนักงาน หัวหน้างานจะบันทึกและรายงานให้ฝ่ายความปลอดภัยในสถานประกอบการของท่านได้รับทราบ (ร้อยละ 100.0)
- สถานประกอบการให้การดูแลและรักษาพนักงานที่ได้รับอุบัติเหตุอันเนื่องมาจากการทำงาน (ร้อยละ 100.0)

- สถานประกอบการจัดให้มีการให้คำแนะนำ และตักเตือนทุกครั้งเมื่อเห็นพนักงานไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล (ร้อยละ 99.1)
- สถานประกอบการได้นำ กิจกรรม 5ส. มาใช้ในการทำงานเพื่อความสะอาดในการทำงานของพนักงาน (ร้อยละ 97.2)
- ผู้บริหารสูงสุดของสถานประกอบการมีการกำหนดนโยบายทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและประกาศเป็นลายลักษณ์อักษรแจ้งให้พนักงานทุกคนทราบอย่างชัดเจน (ร้อยละ 91.7)
- สถานประกอบการมีการจัดทำแผนงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยประจำปี (ร้อยละ 91.7)
- มีการจัดสรรงบประมาณหรือจัดตั้งกองทุนเพื่อการบริหารงานด้านความปลอดภัย (ร้อยละ 90.8)
- สถานประกอบการมีการประเมินความเสี่ยงการเกิดอันตรายในสถานประกอบการ (ร้อยละ 90.8)
- สถานประกอบการมีการตรวจสุขภาพอนามัยประจำปีให้กับพนักงานในสถานประกอบการ (ร้อยละ 90.8)
- สถานประกอบการมีการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยในการทำงานให้กับพนักงาน (ร้อยละ 90.7)
- สถานประกอบการจัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานอย่างสม่ำเสมอโดยองค์การได้มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิด้านความปลอดภัยในการทำงานมา (ร้อยละ 89.9)
- สถานประกอบการได้มีการติดโปสเตอร์เพื่อเชิญชวนให้พนักงานได้ตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงาน (ร้อยละ 89.8)
- สถานประกอบการจัดให้มีป้ายเตือนอันตรายตามบริเวณต่าง ๆ ที่มีความเสี่ยงอย่างเหมาะสม (ร้อยละ 89.8)
- สถานประกอบการมีการจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายให้แก่พนักงานอย่างเหมาะสมและเพียงพอ (ร้อยละ 88.9)
- แผนงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของสถานประกอบการ ครอบคลุมทุกกิจกรรมที่จะทำให้เกิดการประสบอันตรายจากการทำงานและเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ร้อยละ 88.0)

- สถานประกอบการมีการปฏิบัติตามแผนงานอาชีพอนามัยและความปลอดภัยตามที่
ได้กำหนดไว้ (ร้อยละ 88.0)
 - สถานประกอบการจัดให้มีผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน
เพื่อให้พนักงานได้แสดงความคิดเห็น (ร้อยละ 81.5)
 - สถานประกอบการมีการติดแผ่นป้ายแสดงสถิติอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการ
ทำงานในอุตสาหกรรมเสี่ยง (ร้อยละ 81.5)
 - สถานประกอบการมีการยกย่อง ชมเชยหรือให้รางวัลกับคนงานที่ปฏิบัติงานตามกฎหมาย
ในการรักษาความปลอดภัย (ร้อยละ 81.5)
 - สถานประกอบการมีการกำหนดบุคลากรที่เหมาะสมในการรับผิดชอบการปฏิบัติงาน
ตามแผนงานความปลอดภัย (ร้อยละ 81.4)
 - สถานประกอบการมีการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทาง
ด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ (ร้อยละ 81.4)
- ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของ จป.เทคนิค จำแนกตามการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบการ

ข้อความ (n = 108)	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD.
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง		
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)		
1. ผู้บริหารสูงสุดของ สถานประกอบการมีการ กำหนดนโยบายทางด้าน อาชีวอนามัยและ ความปลอดภัยและ ประกาศเป็นลายลักษณ์ อักษรแจ้งให้พนักงานทุก คนทราบอย่างชัดเจน	58 (53.7)	41 (38.0)	7 (6.5)	2 (1.9)	0 (0.0)	3.48	.704
2. มีการจัดสรร งบประมาณหรือจัดตั้ง กองทุนเพื่อการ บริหารงานด้านความ ปลอดภัย	45 (41.7)	53 (49.1)	8 (7.4)	8 (1.9)	0 (0.0)	3.31	.690
3. สถานประกอบการมี การจัดทำแผนงานด้าน อาชีวอนามัยและความ ปลอดภัยประจำปีทุกปี	49 (45.4)	50 (46.3)	7 (6.5)	2 (1.9)	0 (0.0)	3.35	.688

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อความ (n = 108)	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD.
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง		
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)		
4. แผนงานด้าน อาชีวอนามัยและความ ปลอดภัยของสถาน ประกอบการครอบคลุม ทุกกิจกรรมที่จะทำให้ เกิดการประสบอันตราย จากการทำงานและ เป็นไปตามกฎหมายที่ เกี่ยวข้อง	50 (46.3)	45 (41.7)	13 (12.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.34	.686
5. สถานประกอบการมี การกำหนดบุคลากรที่ เหมาะสมในการ รับผิดชอบการปฏิบัติงาน ตามแผนงานความ ปลอดภัย	40 (37)	48 (44.4)	18 (16.7)	2 (1.9)	0 (0.0)	3.17	.767
6. สถานประกอบการมี การปฏิบัติตามแผนงาน อาชีวอนามัยและความ ปลอดภัยตามที่ได้ กำหนดไว้	29 (26.9)	66 (61.1)	13 (12.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.15	.609

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อความ (n = 108)	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD.
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง		
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)		
7. สถานประกอบการมี การประเมินความเสี่ยง การเกิดอันตรายในสถาน ประกอบการ	56 (51.9)	42 (38.9)	8 (7.4)	2 (1.9)	0 (0.0)	3.41	.711
8. สถานประกอบการมี การจัดกิจกรรมส่งเสริม ทางด้านอาชีพอนามัย และความปลอดภัยอย่าง สม่ำเสมอ	32 (29.6)	45 (41.7)	29 (26.9)	2 (1.9)	0 (0.0)	2.99	.803
9. สถานประกอบการมี การจัดอุปกรณ์ป้องกัน อันตรายให้แก่พนักงาน อย่างเหมาะสมและ เพียงพอ	56 (51.9)	40 (37.0)	12 (11.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.43	.673

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อความ (n = 108)	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD.
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย		
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)		
10. สถานประกอบการมีการจัด ให้มีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนา ความรู้ด้านความปลอดภัยของ พนักงานอย่างสม่ำเสมอโดย องค์การได้มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านความปลอดภัยในการทำงาน มา	29 (26.)	68 (63.)	11 (10.)	0 (0.)	0 (0.0)	3.17	.588
11. สถานประกอบการได้นำ กิจกรรม 5ส. มาใช้ในการทำงาน เพื่อความสะดวกในการทำงาน ของพนักงาน	69 (63.)	36 (33.)	2 (1.9)	1 (0.9)	0 (0.0)	3.66	.477
12. สถานประกอบการจัดให้มี การประกวดภาพโปสเตอร์หรือคำ ขวัญที่เกี่ยวกับความปลอดภัยใน สถานประกอบการ	8 (7.4)	51 (47.2)	49 (45.4)	0 (0.0)	0 (0.0)	2.62	.622

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อความ (n = 108)	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD.
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง		
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)		
13. สถานประกอบการ ได้มีการติดโปสเตอร์เพื่อ เชิญชวนให้พนักงานได้ ตระหนักถึงความ ปลอดภัยในการทำงาน	17 (15.7)	80 (74.1)	11 (10.2)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.05	.500
14. สถานประกอบการ จัดให้มีผู้แสดงความ ความเห็นเกี่ยวกับความ ปลอดภัยในการทำงาน เพื่อให้พนักงานได้แสดง ความคิดเห็น	43 (39.8)	45 (41.7)	20 (18.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.21	.737
15. สถานประกอบการ ได้มีการจัดนิทรรศการ เพื่อเผยแพร่และ ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ เรื่องความปลอดภัยใน การทำงาน	17 (15.7)	62 (57.4)	29 (26.9)	0 (0.0)	0 (0.0)	2.89	.646

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อความ (n = 108)	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD.
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง		
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)		
16. สถานประกอบการ จัดให้มีป้ายเตือน อันตรายตามบริเวณ ต่าง ๆ ที่มีความเสี่ยง อย่างเหมาะสม	57 (52.8)	40 (37.0)	11 (10.2)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.43	.673
17. สถานประกอบการ จัดให้มีการให้คำแนะนำ และตักเตือนทุกครั้งเมื่อ เห็นพนักงานไม่ใช้	26 (24.1)	81 (75.0)	1 (0.9)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.19	.420
18. สถานประกอบการมี การฝึกอบรมด้านความ ปลอดภัยในการทำงาน ให้กับพนักงาน	19 (17.6)	79 (73.1)	10 (9.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.08	.514
19. สถานประกอบการ ได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่เพื่อ ควบคุมและตรวจสอบ การปฏิบัติงานของ พนักงานให้เป็นไปตาม กฎข้อบังคับด้านความ ปลอดภัย	18 (16.7)	80 (74.1)	10 (9.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.07	.506

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อความ (n = 108)	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD.
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง		
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)		
20. สถานประกอบการมี การตรวจสอบ ติดตามและ ประเมินผลการดำเนินงาน ทางด้านอาชีวอนามัยและ ความปลอดภัยอย่าง สม่ำเสมอ	21 (19.4)	67 (62.0)	20 (18.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.01	.619
21. สถานประกอบการมี การตรวจสอบสุขภาพอนามัย ประจำปีให้กับพนักงานใน สถานประกอบการ	80 (74.1)	18 (16.7)	10 (9.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.65	.646
22. สถานประกอบการมี การตรวจสอบระบบอุปกรณ์ ไฟฟ้าและอุปกรณ์ป้องกัน อัคคีภัยในโรงงานเพื่อ ความปลอดภัยในการทำงานของ พนักงาน	65 (60.2)	43 (39.8)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.60	.492
23. สถานประกอบการมี การติดแผ่นป้ายแสดงสถิติ อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นอัน เนื่องมาจากการทำงานใน	46 (42.6)	42 (38.9)	20 (18.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.24	.747

 อุตสาหกรรมเสี่ยง

 ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อความ (n = 108)	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD.
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง		
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)		
24. เมื่อเกิดอุบัติเหตุ ขึ้นกับพนักงาน หัวหน้า งานจะบันทึกและ รายงานให้ฝ่ายความ ปลอดภัยในสถาน ประกอบการของท่าน ได้รับทราบ	39 (36.1)	69 (63.9)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.36	.483
25. สถานประกอบการ ให้การดูแลและรักษา พนักงานที่ได้รับอุบัติเหตุ อันเนื่องมาจากการ ทำงาน	78 (72.2)	30 (27.8)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.72	.450
26. สถานประกอบการมี การยกย่อง ชมเชยหรือ ให้รางวัลกับคนงานที่ ปฏิบัติงานตามกฎในการ รักษาความปลอดภัย	49 (45.4)	39 (36.1)	20 (18.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.27	.756

เมื่อนำคะแนนรวมจากคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 84.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.043 มีค่าต่ำสุด 61.00 และค่าสูงสุด 104.00 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด ของคะแนนรวมจากคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ (n = 108)

	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด
การบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ	84.82	1.043	61.00	104.00

เมื่อนำคะแนนความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ มาแปลความหมายโดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาทำการเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินระดับการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการในการศึกษานี้ใช้เกณฑ์การแปลผลคะแนนของ Bloom (1975) พบว่า การบริหารจัดการด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับดี ร้อยละ 53.7 รองลงมาได้แก่ การบริหารจัดการด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 37.0 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของ จป.เทคนิค จำแนกตามระดับความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

ระดับความคิดเห็น จป.เทคนิค ในด้านการบริหารงาน ทางด้านความปลอดภัย	จำนวน	ร้อยละ
รวม	108	100.0
ระดับดี	58	53.7
ระดับปานกลาง	40	37.0
ระดับน้อย	10	9.3

ความคิดเห็น ของ จป.เทคนิค ต่อการสนับสนุนจากหน่วยงานในทางด้านอาชีวอนามัยความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

จากการศึกษาความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานในทางด้านอาชีวอนามัยความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จากการศึกษ พบว่า ในด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานในทางด้านอาชีวอนามัยความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง พบว่า จป.เทคนิค มากกว่าร้อยละ 80.0 ขึ้นไปที่ตอบว่าเห็นด้วย (เห็นด้วยอย่างยิ่งรวมกับเห็นด้วย) ในเรื่อง

- หน่วยงานภาครัฐมีการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานทางด้านอาชีวอนามัยความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่เสมอ (ร้อยละ 100.0)
- ผู้บริหารให้ความร่วมมือในการเสนอแผนงานโครงการด้านความปลอดภัยในการทำงานในหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อนายจ้าง (ร้อยละ 90.8)
- หัวหน้างานมีการกำกับ ดูแล ให้ลูกจ้างในหน่วยงานที่รับผิดชอบปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือความปลอดภัยของสถานประกอบการ (ร้อยละ 81.5)

- หัวหน้างานมีการวิเคราะห์งานในหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อค้นหาความเสี่ยงหรืออันตรายเบื้องต้น โดยร่วมดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (ร้อยละ 90.8)
- หน่วยงานภาครัฐมีช่องทางที่ให้สถานประกอบการกิจการเข้าถึงข้อมูลได้หลายช่องทาง สะดวก รวดเร็ว (ร้อยละ 90.8)
- หน่วยงานภาครัฐมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการตอบคำถามและแนวทางปฏิบัติที่ผู้ประกอบการและจป.สงสัยได้อย่างชัดเจน (ร้อยละ 90.8)
- หน่วยงานภาครัฐ ให้บริการทุกสถานประกอบการด้วยความเท่าเทียม เป็นธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้ (ร้อยละ 90.7)
- หัวหน้างานมีการสอนวิธีการปฏิบัติงานที่ถูกต้องแก่ลูกจ้างในหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน (ร้อยละ 90.7)
- พนักงานทุกคนมีการเอาใจใส่และปฏิบัติตามกฎข้อบังคับในการทำงานอย่างปลอดภัยอยู่เสมอ (ร้อยละ 90.7)
- หน่วยงานภาครัฐมีการให้บริการจัดอบรมเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการดำเนินงาน ตามกฎหมายอยู่เสมอ (ร้อยละ 90.7)
- พนักงานทุกคนมีการรายงานสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยและอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่ชำรุดเสียหายต่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง (ร้อยละ 89.8)
- หน่วยงานภาครัฐมีการดำเนินการในเรื่องเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างถูกต้อง รวดเร็ว (ร้อยละ 88.9)
- หน่วยงานภาครัฐ มีการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่เสมอ (ร้อยละ 88.9)
- พนักงานทุกคนมีการปฏิบัติงานด้วยความสำนึกถึงความปลอดภัยอยู่เสมอทั้งของตนเองและผู้อื่น (ร้อยละ 88.0)
- หัวหน้างานมีการกำกับ ดูแล การใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลของ ลูกจ้างในหน่วยงานที่รับผิดชอบ (ร้อยละ 82.5)
- หัวหน้างานมีการตรวจสอบสภาพการทำงาน เครื่องจักรเครื่องมือ และอุปกรณ์ให้อยู่ ในสภาพที่ปลอดภัยก่อนลงมือปฏิบัติงานประจำวัน (ร้อยละ 82.4)

- หัวหน้างานมีการรายงานการประสบอันตราย การเจ็บป่วยหรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้างต่อนายจ้าง และแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ทันทีที่เกิดเหตุ (ร้อยละ 81.5)
 - หัวหน้างานมีการตรวจสอบหาสาเหตุการประสบอันตรายการเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้างร่วมกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค และรายงานผล รวมทั้งเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาลูกจ้าง โดยไม่ชักช้า (ร้อยละ 81.5)
 - หัวหน้างานให้การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ (ร้อยละ 81.5)
 - พนักงานทุกคนให้ความร่วมมือกับสถานประกอบการและแต่งกายให้รัดกุมเหมาะสมกับงานตลอดระยะเวลาปฏิบัติงาน (ร้อยละ 81.5)
 - หน่วยงานภาครัฐมีการสนับสนุนในเรื่องข้อมูลทางด้านวิชาการในงานอาชีวอนามัย ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ร้อยละ 81.5)
 - เมื่อพนักงานมีข้อคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยจะรีบเสนอผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องทราบทันที (ร้อยละ 81.4)
 - พนักงานทุกคนมีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่สถานประกอบการจัดให้และแต่งกายให้รัดกุมเหมาะสมกับงานตลอดระยะเวลาปฏิบัติงาน (ร้อยละ 80.5)
- ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของ จป.เทคนิค จำแนกตามการสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ ทางด้าน อาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

ข้อความ (n = 108)	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD.
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย ยิ่ง		
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)		
1. ผู้บริหารให้ความ ร่วมมือในการเสนอ แผนงานโครงการด้าน ความปลอดภัยในการ ทำงานในหน่วยงานที่ รับผิดชอบต่อนายจ้าง	38 (35.2)	60 (55.6)	10 (9.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.26	.617
2. ผู้บริหารได้มีการ กำกับ ดูแล เจ้าหน้าที่ ความปลอดภัยในการ ทำงาน และพนักงานซึ่ง อยู่ในบังคับบัญชาของ ผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอ	31 (28.7)	39 (36.1)	38 (35.2)	0 (0.0)	0 (0.0)	2.94	.800

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อความ (n = 108)	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD.
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง		
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)		
3. ผู้บริหารให้การ ส่งเสริม สนับสนุน และ ติดตามการดำเนินงาน เกี่ยวกับความปลอดภัย ในการทำงาน ให้เป็นไป ตามแผนงานโครงการ เพื่อให้มีการจัดการด้าน ความปลอดภัยในการ ทำงานที่เหมาะสมกับ สถานประกอบการ	43 (39.8)	35 (32.4)	30 (27.8)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.12	.817
4. ผู้บริหารมีการกำกับ ดูแล และติดตามให้มี การแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อ ความปลอดภัยของ ลูกจ้างตามที่ได้รับ รายงานหรือตาม ข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย ในการทำงาน และ พนักงาน	43 (39.8)	35 (32.4)	30 (27.8)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.12	.817

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อความ (n = 108)	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD.
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง		
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)		
5. หัวหน้างานมีการ กำกับ ดูแล ให้ลูกจ้าง ในหน่วยงานที่รับผิดชอบ ปฏิบัติตามข้อบังคับและ คู่มือความปลอดภัยของ สถานประกอบการ	42 (38.9)	46 (42.6)	20 (18.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.20	.733
6. หัวหน้างานมีการ วิเคราะห์งานในหน่วยงาน ที่รับผิดชอบเพื่อค้นหา ความเสี่ยงหรืออันตราย เบื้องต้น โดยร่วม ดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ ความปลอดภัยในการ ทำงานระดับเทคนิค	42 (38.9)	56 (51.9)	10 (9.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.30	.630
7. หัวหน้างานมีการสอน วิธีการปฏิบัติงานที่ ถูกต้องแก่ลูกจ้างใน หน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อให้เกิดความ ปลอดภัยในการ ปฏิบัติงาน	54 (50)	44 (40.7)	10 (9.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.41	.656

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อความ (n = 108)	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD.
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง		
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)		
8. หัวหน้างานมีการ ตรวจสอบสภาพการ ทำงาน เครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ ให้อยู่ในสภาพที่ ปลอดภัย ก่อนลงมือปฏิบัติงาน ประจำวัน	67 (62.0)	22 (20.4)	19 (17.6)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.43	.788
9. หัวหน้างานมีการ กำกับ ดูแล การใช้อุปกรณ์คุ้มครอง ความปลอดภัยส่วนบุคคล ของลูกจ้างใน หน่วยงานที่รับผิดชอบ	56 (51.9)	33 (30.6)	19 (17.6)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.32	.771
10. หัวหน้างานมีการ รายงานการประสบ อันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุ เดือดร้อนรำคาญอัน เนื่องมาจากการทำงานของ ลูกจ้างต่อนายจ้าง	50 (46.3)	38 (35.2)	20 (18.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.28	.759

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อความ (n = 108)	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD.
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง		
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)		
11. หัวหน้างานมีการ ตรวจสอบหาสาเหตุการ ประสบอันตราย การ เจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุ เดือดร้อนรำคาญ อัน เนื่องจากการทำงานของ ลูกจ้างร่วมกับเจ้าหน้าที่ ความปลอดภัยในการ ทำงานระดับเทคนิค และ รายงานผล รวมทั้ง เสนอแนะแนวทางแก้ไข ปัญหาต่อนายจ้าง โดย ไม่ชักช้า	43 (39.8)	45 (41.7)	20 (18.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.21	.737
12. หัวหน้างานให้การ ส่งเสริมและสนับสนุน กิจกรรมความปลอดภัย ในการทำงานต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ	43 (39.8)	45 (41.7)	20 (18.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.15	.708

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อความ (n = 108)	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD.
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง		
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)		
13. พนักงานทุกคนมี การปฏิบัติงานด้วยความ สำนึกถึงความปลอดภัย อยู่เสมอทั้งของตนเอง และผู้อื่น	49 (45.4)	46 (42.6)	13 (12.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.31	.692
14. พนักงานทุกคนมี การรายงานสภาพการ ทำงานที่ไม่ปลอดภัยและ อุปกรณ์ป้องกันอันตราย ส่วนบุคคลที่ชำรุด เสียหายต่อ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่ เกี่ยวข้อง	43 (39.8)	54 (50)	10 (9.3)	1 (0.9)	0 (0.0)	3.31	.633
15. พนักงานทุกคนมี การเอาใจใส่และปฏิบัติ ตามกฎหมายข้อบังคับในการ ทำงานอย่างปลอดภัยอยู่ เสมอ	40 (37.0)	58 (53.7)	10 (9.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.28	.624

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อความ (n = 108)	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD.
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง		
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)		
16. พนักงานทุกคนให้ ความร่วมมือกับสถาน ประกอบการ และแต่ง กายให้รัดกุมเหมาะสม กับงานตลอดระยะเวลา ปฏิบัติงาน	33 (30.6)	55 (50.9)	20 (18.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.12	.693
17. เมื่อพนักงานมี ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับความ ปลอดภัยจะรีบเสนอ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่ เกี่ยวข้องทราบทันที	52 (48.1)	36 (33.3)	20 (18.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.30	.764
18. พนักงานทุกคนมี การใช้อุปกรณ์ป้องกัน อันตรายส่วนบุคคลที่ สถานประกอบการจัดให้ และแต่งกายให้รัดกุม เหมาะสมกับงานตลอด ระยะเวลาปฏิบัติงาน	48 (44.4)	39 (36.1)	20 (18.5)	1 (0.9)	0 (0.0)	3.23	.816

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อความ (n = 108)	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD.
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง		
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)		
19. พนักงานทุกคนจะ ไม่ปฏิบัติงานที่เสี่ยงและ งานที่ยังไม่เข้าใจ หรือไม่ แน่ใจว่าทำอะไรจึงจะ ปลอดภัย	57 (52.8)	21 (19.4)	10 (9.3)	10 (9.3)	10 (9.3)	2.97	1.36
20. พนักงานทุกคนจะ ศึกษางานที่ปฏิบัติว่า อาจเกิดอุบัติเหตุหรือ อันตรายใดที่อาจเกิด ขึ้นกับตนเองหรือผู้อื่นอยู่ เสมอ	50 (46.3)	29 (26.9)	20 (18.5)	9 (8.3)	0 (0.0)	3.03	1.19
21. หน่วยงานภาครัฐมี การสนับสนุนในเรื่อง ข้อมูลทางด้านวิชาการ ในงานอาชีพอนามัย ความปลอดภัยและ สภาพแวดล้อมในการ ทำงาน	22 (20.4)	66 (61.1)	20 (18.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.02	.626

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อความ (n = 108)	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD.
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง		
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)		
22. หน่วยงานภาครัฐมี การให้บริการจัดอบรม เกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติ ในการดำเนินงานตาม กฎหมายอยู่เสมอ	12 (11.1)	86 (79.6)	10 (9.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.02	.453
23. หน่วยงานภาครัฐมี การกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลการ ดำเนินงานทางด้าน อาชีวอนามัย ความ ปลอดภัยและ สภาพแวดล้อมในการ ทำงานอยู่เสมอ	3 (2.8)	105 (97.2)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.01	.096
24. หน่วยงานภาครัฐมี ช่องทางที่ให้สถาน ประกอบกิจการเข้าถึง ข้อมูลได้หลายช่องทาง สะดวก รวดเร็ว	15 (13.9)	83 (76.9)	10 (9.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.05	.481

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อความ (n = 108)	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD.
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง		
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)		
25. หน่วยงานภาครัฐมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการตอบคำถามและแนวทางปฏิบัติที่ผู้ประกอบการและป.สงสัยได้อย่างชัดเจน	38 (35.2)	60 (55.6)	10 (9.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.26	.617
26. หน่วยงานภาครัฐให้บริการทุกสถานประกอบการด้วยความเท่าเทียม เป็นธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้	48 (44.4)	50 (46.3)	10 (9.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.35	.646
27. หน่วยงานภาครัฐมีการดำเนินการในเรื่องเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างถูกต้องรวดเร็ว	31 (28.7)	65 (60.2)	12 (11.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.18	.609

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อความ (n = 108)	ความคิดเห็น					\bar{X}	SD.
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง		
	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)	n (%)		
28. หน่วยงานภาครัฐ มี การศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ที่ เป็นประโยชน์ทางด้าน อาชีพอนามัย ความ ปลอดภัยและ สภาพแวดล้อมในการ ทำงานอยู่เสมอ	12 (8.3)	87 (80.6)	9 (11.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	2.97	.442

เมื่อนำคะแนนรวมจากคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานในด้านอาชีพอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 89.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.450 มีค่าต่ำสุด 62.00 และค่าสูงสุด 112.00 ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด ของคะแนนรวมจากคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานในด้าน อาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (n = 108)

	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด
การสนับสนุนจากหน่วยงานในด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	89.16	1.450	62.00	112.00

เมื่อนำคะแนนความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานในด้าน อาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มาแปลความหมายโดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาทำการเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินระดับการสนับสนุนจากหน่วยงานในด้าน อาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการศึกษาที่ใช้เกณฑ์การแปลผลคะแนนของ Bloom (1975) พบว่า การสนับสนุนจากหน่วยงานในด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับดี ร้อยละ 53.7 รองลงมา ได้แก่ การสนับสนุนจากหน่วยงานในด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.8 ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของ จป.เทคนิค จำแนกตามระดับความคิดเห็นต่อการ
สนับสนุนทางด้านต่าง ๆ ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมใน
การทำงาน จากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงาน
ภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

ระดับความคิดเห็น จป.เทคนิค ต่อการสนับสนุน ทางด้านอาชีวอนามัย	จำนวน	ร้อยละ
รวม	108	100.0
ระดับดี	58	53.7
ระดับปานกลาง	30	27.8
ระดับน้อย	20	18.5

การปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความ ปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค)

จากการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่
ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) พบว่าเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน
ระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) ส่วนมาก ร้อยละ 70 ขึ้นไป มีการปฏิบัติงานทุกครั้งรวมทั้งบ่อยครั้ง
ในเรื่อง

- ท่านมีการจัดทำรายงานการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน (ร้อยละ 84.3)
- ท่านมีการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย
อยู่เสมอ (ร้อยละ 83.4)
- ท่านแจ้งผลสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยแก่นายจ้าง (ร้อยละ 81.5)
- ท่านมีการเสนอแนะแนวทางการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุโดยรวมแก่นายจ้าง
(ร้อยละ 81.5)
- ท่านเดินตรวจสภาพความปลอดภัยในการทำงานในสถานประกอบกิจการ
(ร้อยละ 81.4)
- ท่านหาวิธีการป้องกันอันตรายจากการทำงานในสถานประกอบกิจการ (ร้อยละ 81.4)
- ท่านค้นหาสาเหตุการเกิดอันตรายจากการทำงานในสถานประกอบกิจการ
(ร้อยละ 80.6)

- ท่านสอบสวนอุบัติเหตุเมื่อเกิดอุบัติเหตุภายในสถานประกอบกิจการ (ร้อยละ 75.0)
- ท่านรายงานการเกิดอุบัติเหตุแก่นายจ้าง (ร้อยละ 75.0)
- ท่านมีการรวบรวมสถิติอุบัติเหตุ จากการทำงาน (ร้อยละ 75.0)
- ท่านค้นหาอันตรายจากการทำงานในสถานประกอบกิจการ (ร้อยละ 72.2)

ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของ จป.เทคนิค จำแนกตามการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค)

การปฏิบัติงานด้าน อาชีวอนามัยฯ (n = 108)	การปฏิบัติ				\bar{X}	SD.
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย		
	n (%)	n (%)	n (%)	n(%)		
1.1 ท่านเดินตรวจสอบ สภาพความไม่ปลอดภัย ในการทำงานในสถาน ประกอบกิจการ	44 (40.7)	44 (40.7)	20 (18.5)	0 (0.0)	2.22	.740
1.2 ท่านแจ้งผลสภาพ การทำงานที่ไม่ปลอดภัย แก่นายจ้าง	32 (29.6)	56 (51.9)	20 (18.5)	0 (0.0)	2.11	.688
2.1 ท่านค้นหาอันตราย จากการทำงานในสถาน ประกอบกิจการ	23 (21.3)	55 (50.9)	30 (27.8)	0 (0.0)	1.97	.701
2.2 ท่านค้นหาสาเหตุ การเกิดอันตรายจากการ ทำงานในสถานประกอบ กิจการ	22 (20.4)	65 (60.2)	21 (19.4)	0 (0.0)	2.01	.634

ตารางที่ 8 (ต่อ)

การปฏิบัติงานด้าน อาชีวอนามัยฯ (n = 108)	การปฏิบัติ				\bar{X}	SD.
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย		
	n (%)	n (%)	n (%)	n(%)		
2.3 ท่านหาวิธีการ ป้องกันอันตรายจากการ ทำงานในสถานประกอบ กิจการ	40 (37.0)	48 (44.4)	20 (18.5)	0 (0.0)	2.19	.725
2.4 ท่านกำหนด มาตรการป้องกัน อันตรายจากการทำงาน และขั้นตอนการทำงาน โดยจัดทำเป็นคู่มือความ ปลอดภัย	12 (11.1)	37 (34.3)	52 (48.1)	7 (6.5)	1.50	.779
3.1 ท่านมีการอบรม ความปลอดภัยให้ พนักงาน	20 (18.5)	51 (47.2)	37 (34.3)	0 (0.0)	1.84	.713
3.2 ท่านจัดทำ Safety talk เกี่ยวกับความ ปลอดภัยในการทำงาน	35 (32.4)	26 (24.1)	40 (37.0)	7 (6.5)	1.82	.965
3.3 ท่านตรวจสอบการ ปฏิบัติงานของพนักงาน ให้เป็นไปตามคู่มือความ ปลอดภัย	20 (18.5)	46 (42.6)	42 (38.9)	0 (0.0)	1.80	.733

ตารางที่ 8 (ต่อ)

การปฏิบัติงานด้าน อาชีพอนามัยฯ (n = 108)	การปฏิบัติ				\bar{X}	SD.
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย		
	n (%)	n (%)	n (%)	n(%)		
4.1 ท่านสอบสวน อุบัติเหตุเมื่อเกิดอุบัติเหตุ ภายในสถานประกอบ กิจการ	52 (48.1)	29 (26.9)	10 (9.3)	17 (15.7)	2.07	1.1
4.2 ท่านรายงานการเกิด อุบัติเหตุแก่นายจ้าง	52 (48.1)	29 (26.9)	10 (9.3)	17 (15.7)	2.07	1.1
4.3 ท่านมีการวิเคราะห์ อุบัติเหตุเพื่อป้องกันการ เกิดอุบัติเหตุซ้ำ	32 (29.6)	31 (28.7)	35 (32.4)	10 (9.3)	1.79	.977
4.4 ท่านมีการเสนอแนะ แนวทางการป้องกัน อุบัติเหตุแก่นายจ้าง	31 (28.7)	39 (36.1)	38 (35.2)	0 (0.0)	1.98	.773
5.1 ท่านมีการรวบรวม สถิติอุบัติเหตุ จากการ ทำงาน	63 (58.3)	18 (16.7)	27 (25.0)	0 (0.0)	2.33	.854
5.2 ท่านมีการจัดทำ รายงานการเกิดอุบัติเหตุ จากการทำงาน	53 (49.1)	38 (35.2)	17 (15.7)	0 (0.0)	2.33	.736
5.3 ท่านมีการเสนอแนะ แนวทางการป้องกันการ เกิดอุบัติเหตุ โดยรวม แก่ นายจ้าง	39 (36.1)	49 (45.4)	20 (18.5)	0 (0.0)	2.18	.721

ตารางที่ 8 (ต่อ)

การปฏิบัติงานด้าน อาชีวอนามัยฯ (n = 108)	การปฏิบัติ				\bar{X}	SD.
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย		
	n (%)	n (%)	n (%)	n(%)		
6. ท่านมีการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมายอยู่เสมอ	49 (45.4)	41 (38.0)	18 (16.7)	0 (0.0)	2.29	.737

เมื่อนำคะแนนรวมจากคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 33.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .940 มีค่าต่ำสุด 21.00 และค่าสูงสุด 50.00 ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด ของคะแนนการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) (n = 108)

	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด
การปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค)	33.87	.940	21.00	50.00

เมื่อนำคะแนนการปฏิบัติงานด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) มาแปลความหมายโดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาทำการเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินระดับการปฏิบัติงานด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) ในการศึกษานี้ใช้เกณฑ์การแปลผลคะแนนของ Bloom (1975) พบว่า การปฏิบัติงานด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 38.9 รองลงมาได้แก่ การปฏิบัติงานด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) อยู่ในระดับดี ร้อยละ 38 ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของ จป.เทคนิค จำแนกตามระดับการปฏิบัติงานด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค)

ระดับการปฏิบัติงานด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค)	จำนวน	ร้อยละ
รวม	108	100.0
ระดับดี	41	38.0
ระดับปานกลาง	25	23.1
ระดับน้อย	42	38.9

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เมื่อทำการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงคุณภาพ ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคลและการปฏิบัติงานด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) โดยผู้วิจัยได้แบ่งระดับการปฏิบัติงานด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ มีการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในระดับสูงและมีการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในระดับปานกลางและน้อย (อรุณรัตน์ นาสอำนาจ, 2553) ซึ่งผลการศึกษาที่ได้ พบว่า ไม่มีปัจจัยใดที่มี

ความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตัวแปร (n = 108)	ระดับการปฏิบัติหน้าที่ จป.เทคนิค		χ^2	p
	ดี	ปานกลาง +น้อย		
	n (%)	n (%)		
เพศ			0.091	.763
ชาย	27 (36.99)	46 (63.01)		
หญิง	14 (40.00)	21 (60.00)		
การศึกษา			1.142	.285
ต่ำกว่าปริญญาตรี	17 (44.74)	21 (55.26)		
ปริญญาตรีขึ้นไป	24 (34.29)	46 (65.71)		
ตำแหน่งหน้าที่นอกเหนือ จป.เทคนิค			0.805	.370
ผู้บริหาร, หัวหน้าแผนกบุคคล, วิศวกร, พนักงานทั่วไป	28 (41.18)	40 (58.82)		
หัวหน้าแผนกการผลิต	13 (32.50)	27 (67.50)		

เมื่อทำการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงคุณภาพ ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคลกับการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามรายชื่อของระดับการปฏิบัติหน้าที่ของ จป.เทคนิค ซึ่งผลการศึกษาที่ได้ พบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ข้อ 2 และ ข้อ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 และตำแหน่งหน้าที่นอกเหนือ จป.เทคนิค มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ข้อ 2 และ ข้อ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 และ .05 ตามลำดับ ส่วนการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ดังตารางที่ 12 ถึง ตารางที่ 17

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับการปฏิบัติหน้าที่ ข้อที่ 1
ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตัวแปร (n = 108)	ระดับการปฏิบัติหน้าที่ จป.เทคนิค ข้อ 1		χ^2	p
	ดี	ปานกลาง +น้อย		
	n (%)	n (%)		
เพศ			.012	.914
ชาย	30 (41.10)	43 (58.90)		
หญิง	14 (40.00)	21 (60.00)		
การศึกษา			2.082	.149
ต่ำกว่าปริญญาตรี	19 (50.00)	19 (50.00)		
ปริญญาตรีขึ้นไป	25 (35.71)	45 (64.29)		
ตำแหน่งหน้าที่นอกเหนือ จป.เทคนิค			.867	.352
ผู้บริหาร, หัวหน้าแผนกบุคคล, วิศวกร, พนักงานทั่วไป	30 (44.12)	38 (55.88)		
หัวหน้าแผนกการผลิต	14 (35.00)	26 (65.00)		

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับการปฏิบัติหน้าที่ ข้อที่ 2 ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตัวแปร (n = 108)	ระดับการปฏิบัติหน้าที่ จป.เทคนิค ข้อ2		χ^2	p
	ดี	ปานกลาง +น้อย		
	n (%)	n (%)		
เพศ			3.904*	.048
ชาย	11 (15.07)	62 (84.93)		
หญิง	11 (31.43)	24 (68.57)		
การศึกษา			2.659	.103
ต่ำกว่าปริญญาตรี	11 (28.95)	27 (71.05)		
ปริญญาตรีขึ้นไป	11 (15.71)	59 (84.29)		
ตำแหน่งหน้าที่นอกเหนือ จป.เทคนิค			23.758**	<.001
ผู้บริหาร, หัวหน้าแผนกบุคคล, วิศวกร, พนักงานทั่วไป	4 (5.88)	64 (94.12)		
หัวหน้าแผนกการผลิต	18 (45.00)	22 (55.00)		

หมายเหตุ: * = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 , ** = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับการปฏิบัติหน้าที่ ข้อที่ 3 ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตัวแปร (n = 108)	ระดับการปฏิบัติหน้าที่ จป.เทคนิค ข้อ3		χ^2	p
	ดี	ปานกลาง +น้อย		
	n (%)	n (%)		
เพศ			3.468	.063
ชาย	10 (13.70)	63 (86.30)		
หญิง	10 (28.57)	25 (71.43)		
การศึกษา			1.037	.309
ต่ำกว่าปริญญาตรี	9 (23.68)	29 (76.32)		
ปริญญาตรีขึ้นไป	11 (15.71)	59 (84.29)		
ตำแหน่งหน้าที่นอกเหนือ จป.เทคนิค			5.550*	.018
ผู้บริหาร, หัวหน้าแผนกบุคคล, วิศวกร, พนักงานทั่วไป	8 (11.76)	60 (88.24)		
หัวหน้าแผนกการผลิต	12 (30.00)	28 (70.00)		

หมายเหตุ: * = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับการปฏิบัติหน้าที่ ข้อที่ 4 ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตัวแปร (n = 108)	ระดับการปฏิบัติหน้าที่ จป.เทคนิค ข้อ4		χ^2	p
	ดี	ปานกลาง +น้อย		
	n (%)	n (%)		
เพศ			.001	.978
ชาย	29 (39.73)	44 (60.27)		
หญิง	14 (40.00)	21 (60.00)		
การศึกษา			2.538	.111
ต่ำกว่าปริญญาตรี	19 (50.00)	19 (50.00)		
ปริญญาตรีขึ้นไป	24 (34.29)	46 (65.71)		
ตำแหน่งหน้าที่นอกเหนือ จป.เทคนิค			1.419	.234
ผู้บริหาร, หัวหน้าแผนกบุคคล, วิศวกร, พนักงานทั่วไป	30 (44.12)	38 (55.88)		
หัวหน้าแผนกการผลิต	13 (32.50)	27 (67.50)		

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับการปฏิบัติหน้าที่ ข้อที่ 5 ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตัวแปร (n = 108)	ระดับการปฏิบัติหน้าที่ จป.เทคนิค ข้อ5		χ^2	p
	ดี	ปานกลาง +น้อย		
	n (%)	n (%)		
เพศ			2.233	.135
ชาย	39 (53.42)	34 (46.58)		
หญิง	24 (68.57)	11 (31.43)		
การศึกษา			1.675	.196
ต่ำกว่าปริญญาตรี	19 (50.00)	19 (50.00)		
ปริญญาตรีขึ้นไป	44 (62.86)	26 (37.14)		
ตำแหน่งหน้าที่นอกเหนือ จป.เทคนิค			1.162	.281
ผู้บริหาร, หัวหน้าแผนกบุคคล, วิศวกร, พนักงานทั่วไป	37 (45.59)	31 (54.41)		
หัวหน้าแผนกการผลิต	26 (65.00)	14 (35.00)		

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับการปฏิบัติหน้าที่ ข้อที่ 6 ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตัวแปร (n = 108)	ระดับการปฏิบัติหน้าที่ จป.เทคนิค ข้อ6		χ^2	p
	ดี	ปานกลาง +น้อย		
	n (%)	n (%)		
เพศ			4.061	.044*
ชาย	38 (52.05)	35 (47.95)		
หญิง	11 (31.43)	24 (68.57)		
การศึกษา			.252	.616
ต่ำกว่าปริญญาตรี	16 (42.11)	22 (57.89)		
ปริญญาตรีขึ้นไป	33 (47.14)	37 (52.86)		
ตำแหน่งหน้าที่นอกเหนือ จป.เทคนิค			3.771	.052
ผู้บริหาร, หัวหน้าแผนกบุคคล, วิศวกร, พนักงานทั่วไป	26 (38.24)	42 (61.76)		
หัวหน้าแผนกการผลิต	23 (57.50)	17 (42.50)		

หมายเหตุ: * = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อทำการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงปริมาณ ซึ่งได้แก่ อายุ ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ และความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ต่อการสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ กับการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ได้แก่ อายุ ระยะเวลาการปฏิบัติงาน และความคิดเห็น ของ จป.เทคนิค ต่อการสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

จากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น .01 ได้แก่ ความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของสถานประกอบการ ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตัวแปร (n = 108)	r	p
- อายุ	0.221*	0.021
- ระยะเวลาการปฏิบัติงาน	0.205*	0.033
- ความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบการ	0.326**	0.001
- ความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ต่อการสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานจากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	0.189*	0.050

หมายเหตุ: * = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 , ** = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ตามบทบาทของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 108 คน การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงบรรยาย (Descriptive research) แบบการศึกษา ณ จุดเวลา (Cross-sectional study) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ตำแหน่งหน้าที่นอกเหนือ จป.เทคนิค ความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ต่อการสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่ได้มาจากการนำข้อมูลเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ที่ขึ้นทะเบียน จป.เทคนิค กับสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 108 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ทำการเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด โดยใช้เครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อความเหมาะสมกับการศึกษานี้ ซึ่งการตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content validity) ผู้วิจัยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเป็นผู้ตรวจสอบ ส่วนการตรวจสอบความเที่ยง (Reliability test) ผู้วิจัยใช้วิธีการ นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้ไปทดลอง (Tryout) กับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มที่ศึกษา จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability coefficients alpha)

การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล การบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ การสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานจากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง การทำหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในสถานประกอบการ ได้ใช้สถิติการแจกแจง

ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) สำหรับการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรข้อมูลส่วนบุคคลที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติไคสแควร์ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ส่วนการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ การสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานจากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ ในการวิเคราะห์ข้อมูล และได้กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ 0.05 ผลจากการศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้

ข้อมูลส่วนบุคคล

จากการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า จป.เทคนิค ที่ปฏิบัติงานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 67.6 และมีอายุระหว่าง 31-40 ปีมากที่สุด ร้อยละ 63.9 มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด ร้อยละ 63.9 ส่วนใหญ่มีอายุงาน อยู่ระหว่าง 4-6 ปี ร้อยละ 55.6 ตำแหน่งหน้าที่ที่นอกเหนือจาก จป.เทคนิค ได้แก่ หัวหน้าแผนกการผลิต ร้อยละ 37 จป.เทคนิค ทุกคนได้รับการอบรมหลักสูตรทางด้านความปลอดภัย ร้อยละ 100

ความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

จากการศึกษา ความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ผลการศึกษาพบว่า

ความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการนั้น พบว่า ในหัวข้อ สถานประกอบการ มีการตรวจสอบระบบอุปกรณ์ไฟฟ้าและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในโรงงานเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นกับพนักงาน หัวหน้างานจะบันทึก และรายงานให้ฝ่ายความปลอดภัยในสถานประกอบการของท่านได้รับทราบ สถานประกอบการให้การดูแล และรักษาพนักงานที่ได้รับอุบัติเหตุอันเนื่องมาจากการทำงาน มากที่สุดร้อยละ 100.0 สถานประกอบการจัดให้มีการให้คำแนะนำ และตักเตือนทุกครั้งเมื่อเห็นพนักงานไม่ใช้อุปกรณ์

ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ร้อยละ 99.1 สถานประกอบการได้นำ กิจกรรม 5ส. มาใช้ในการทำงานเพื่อความสะดวกในการทำงานของพนักงาน ร้อยละ 97.2 ผู้บริหารสูงสุดของสถานประกอบการมีการกำหนดนโยบายทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและประกาศเป็นลายลักษณ์อักษรแจ้งให้พนักงานทุกคนทราบอย่างชัดเจน สถานประกอบการมีการจัดทำแผนงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยประจำปีทุกปี ร้อยละ 91.7 มีการจัดสรรงบประมาณหรือจัดตั้งกองทุนเพื่อการบริหารงานด้านความปลอดภัย สถานประกอบการมีการประเมินความเสี่ยงการเกิดอันตรายในสถานประกอบการ สถานประกอบการมีการตรวจสุขภาพอนามัยประจำปีให้กับพนักงานในสถานประกอบการ ร้อยละ 90.8 สถานประกอบการมีการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยในการทำงานให้กับพนักงาน ร้อยละ 90.7 สถานประกอบการมีการจัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานอย่างสม่ำเสมอโดยองค์การได้มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิด้านความปลอดภัยในการทำงานมา ร้อยละ 89.9 สถานประกอบการได้มีการติดโปสเตอร์เพื่อเชิญชวนให้พนักงานได้ตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงานสถานประกอบการจัดให้มีป้ายเตือนอันตรายตามบริเวณต่าง ๆ ที่มีความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ร้อยละ 89.8 สถานประกอบการมีการจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายให้แก่พนักงานอย่างเหมาะสมและเพียงพอ ร้อยละ 88.9 แผนงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของสถานประกอบการครอบคลุมทุกกิจกรรมที่จะทำให้เกิดการประสบอันตรายจากการทำงานและเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สถานประกอบการมีการปฏิบัติตามแผนงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยตามที่ได้กำหนดไว้ ร้อยละ 88.0 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 84.82 และเมื่อนำคะแนนความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบการมาแปลความหมาย พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) มีความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบการอยู่ในระดับดี ถึงร้อยละ 53.7

ความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ต่อการสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานจากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

ความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ต่อการสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานจากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง พบว่า ในหัวข้อ หน่วยงานภาครัฐมีการกำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่เสมอมากที่สุด ร้อยละ 100.0 ผู้บริหารให้ความร่วมมือในการเสนอแผนงานโครงการด้านความปลอดภัยในการทำงานในหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อนายจ้าง หัวหน้างานมีการวิเคราะห์งานในหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อค้นหาความเสี่ยงหรืออันตรายเบื้องต้น โดยร่วมดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค หน่วยงานภาครัฐมีช่องทางที่ให้สถานประกอบการ เข้าถึงข้อมูลได้หลายช่องทาง สะดวก รวดเร็ว หน่วยงานภาครัฐมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการตอบคำถามและแนวทางปฏิบัติที่ผู้ประกอบการและจป.สงสัยได้อย่างชัดเจน ร้อยละ 90.8 หัวหน้างานมีการสอนวิธีการปฏิบัติงานที่ถูกต้องแก่ลูกจ้างในหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน พนักงานทุกคนมีการเอาใจใส่ และปฏิบัติตามกฎข้อบังคับในการทำงานอย่างปลอดภัยอยู่เสมอ หน่วยงานภาครัฐมีการให้บริการจัดอบรมเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการดำเนินงานตามกฎหมายอยู่เสมอ หน่วยงานภาครัฐให้บริการทุกสถานประกอบการ ด้วยความเท่าเทียม เป็นธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้ร้อยละ 90.7 พนักงานทุกคนมีการรายงานสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยและอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่ชำรุดเสียหายต่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 89.8 หน่วยงานภาครัฐมีการดำเนินการในเรื่องเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างถูกต้อง รวดเร็ว หน่วยงานภาครัฐ มีการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่เสมอ ร้อยละ 88.9 พนักงานทุกคนมีการปฏิบัติงานด้วยความสำนึกถึงความปลอดภัยอยู่เสมอทั้งของตนเองและผู้อื่น ร้อยละ 88.0 หัวหน้างานมีการกำกับ ดูแล การใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลของลูกจ้างในหน่วยงานที่รับผิดชอบ ร้อยละ 82.5 หัวหน้างานมีการตรวจสอบสภาพการทำงาน เครื่องจักร เครื่องมือและอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยก่อนลงมือปฏิบัติงานประจำวัน ร้อยละ 82.4 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ต่อการสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานจากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 89.16 และเมื่อนำคะแนนความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ต่อการสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานจากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มาแปลความหมาย พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) มีความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ต่อการสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานจากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ในระดับดี ถึงร้อยละ 53.7

การปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค)

การปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) พบว่า ในหัวข้อ ท่านมีการจัดทำรายงานการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน มากที่สุด ร้อยละ 84.3 ท่านมีการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมายอยู่เสมอ ร้อยละ 83.4 ท่านแจ้งผลสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยแก่นายจ้าง ท่านมีการเสนอแนะแนวทางการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุโดยรวม แก่นายจ้าง ร้อยละ 81.5 ท่านเดินตรวจสภาพความไม่ปลอดภัยในการทำงาน ในสถานประกอบกิจการ ท่านหาวิธีการป้องกันอันตรายจากการทำงาน ในสถานประกอบกิจการ ร้อยละ 81.4 ท่านค้นหาสาเหตุการเกิดอันตรายจากการทำงาน ในสถานประกอบกิจการ ร้อยละ 80.6 ท่านสอบสวนอุบัติเหตุเมื่อเกิดอุบัติเหตุภายในสถานประกอบกิจการ ท่านรายงานการเกิดอุบัติเหตุแก่นายจ้าง ท่านมีการรวบรวมสถิติอุบัติเหตุจากการทำงาน ร้อยละ 75.0 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า การปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 33.87 และเมื่อนำคะแนนการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) มาแปลความหมาย พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) มีการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 38.9

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการทำหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เมื่อทำการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงคุณภาพ ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคลและการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) โดยผู้วิจัยได้แบ่งระดับการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของ

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ มีการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในระดับสูงและมีการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในระดับปานกลางและน้อย (อรุณรัตน์ นาสอำนาจ, 2553) ซึ่งผลการศึกษาที่ได้ พบว่า ไม่มีปัจจัยใดที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

แต่เมื่อทำการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงคุณภาพ ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคลกับการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามรายชื่อของระดับการปฏิบัติหน้าที่ของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งผลการศึกษาที่ได้ พบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ข้อ 2 และ ข้อ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 และตำแหน่งหน้าที่นอกเหนือ จป.เทคนิค มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ข้อ 2 และ ข้อ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 และ .05 ตามลำดับ ส่วนการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เมื่อทำการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงปริมาณ ซึ่งได้แก่ อายุ ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ และความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ต่อการสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ กับการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ได้แก่ อายุ ($r = .221$) ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ($r = .205$) และความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ต่อการสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ($r = .189$) และผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) ในโรงงาน

อุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ได้แก่ ความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของสถานประกอบการ (r = .326)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ตามบทบาทของ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาที่ได้สามารถอภิปรายได้ว่า

1. **เพศ** จากผลการศึกษาพบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ตามบทบาทของ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื่องจากเพศชายและหญิงสามารถเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยได้และมีบทบาทไม่ต่างกัน เพราะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ดังนั้น เพศจึงไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของ จป.เทคนิค ซึ่งผลการศึกษาที่ได้มีความสอดคล้องกับการศึกษาของจากรูรอน วิโรจน์ (2548) นิภาพร คำหลอม (2553) และภาณี ฤทธิ์มาก และคณะ (2548) ซึ่งพบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

แต่เมื่อทำการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงคุณภาพ ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคลกับการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามรายชื่อของระดับการปฏิบัติหน้าที่ของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งผลการศึกษาที่ได้ พบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ข้อ 2 และ ข้อ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

2. **อายุ** จากผลการศึกษาพบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ซึ่งผลการศึกษาที่ได้มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ จากรูรอน วิโรจน์ (2548) ที่พบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ภาณี ฤทธิ์มาก และคณะ (2548) ที่พบว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน จากการศึกษาสามารถอธิบายได้ว่า ความแตกต่างในเรื่องของอายุ ทำให้ได้รับประสบการณ์จากการทำงานที่แตกต่างกัน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) ที่มีอายุมากกว่า ย่อมมีประสบการณ์

มากกว่าและตระหนักในเรื่องของความปลอดภัย รวมถึงการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามหน้าที่ของ จป.เทคนิค ได้มากกว่า

3. ระดับการศึกษา จากผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งผลการศึกษาที่ได้มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ นิภาพร คำหลอม (2553) และ ภาณี ฤทธิ์มาก และคณะ (2548) ซึ่งผลการศึกษาที่ได้ไม่มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ จารุวรรณ วิโรจน์ (2548) ที่พบว่า การศึกษามีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน จากการศึกษาสามารถอธิบายได้ว่าการศึกษาที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของ จป.เทคนิค เพราะการปฏิบัติหน้าที่ของ จป.เทคนิค ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน ร่วมกัน เช่น การบริหารจัดการของสถานประกอบการ นโยบายผู้บริหาร งบประมาณ และความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการบังคับของภาครัฐ ที่ออกกฎหมายกำหนดบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค อย่างชัดเจน

4. ระยะเวลาการปฏิบัติงาน จากผลการศึกษาพบว่า ระยะเวลาการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ซึ่งผลการศึกษาที่ได้มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ จารุวรรณ วิโรจน์ (2548) ที่พบว่า ระยะเวลาการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน จากการศึกษาสามารถอธิบายได้ว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานนาน จะมีการปฏิบัติหน้าที่ของ จป.เทคนิค ที่สูงกว่าเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานน้อยกว่า ส่วนหนึ่งเป็นเพราะ การปฏิบัติงานเป็นเวลานานทำให้เข้าใจกระบวนการผลิต อันตรายของการผลิต และแนวทางปฏิบัติตามกฎหมาย รวมถึงได้รับการกำกับ ตรวจสอบติดตาม จากเจ้าหน้าที่ของภาครัฐ บ่อยครั้ง ทำให้มีการปฏิบัติหน้าที่สูงตามไปด้วย

5. ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบันนอกเหนือ จป.เทคนิค จากผลการศึกษาพบว่า ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน นอกเหนือ จป.เทคนิค ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งผลการศึกษาที่ได้มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ นิภาพร คำหลอม (2553) ที่พบว่า ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน นอกเหนือ จป.เทคนิค ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน จากการศึกษาสามารถอธิบายได้ว่า ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน นอกเหนือ จป.เทคนิค

ที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของ จป.เทคนิค เพราะการปฏิบัติหน้าที่ของ จป.เทคนิค ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน ร่วมกัน เช่น การบริหารจัดการของสถานประกอบการ นโยบายผู้บริหาร งบประมาณ และความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการบังคับของ ภาครัฐ ที่ออกกฎหมายกำหนดบทบาทหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค อย่างชัดเจน ไม่ขึ้นอยู่กับตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน นอกเหนือ จป.เทคนิค

แต่เมื่อทำการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงคุณภาพ ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคลกับการ ปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนก ตามรายชื่อของระดับการปฏิบัติหน้าที่ของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ซึ่งผลการศึกษาที่ได้ พบว่า ตำแหน่งหน้าที่นอกเหนือ จป.เทคนิค มีความสัมพันธ์ กับการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ข้อ 2 และ ข้อ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 และ .05 ตามลำดับ

6. ความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ จากผลการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของสถานประกอบกิจการ มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ ของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับความเชื่อมั่น .01 ($r = 0.326$) ซึ่งผลการศึกษาที่ได้มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ จารุวรรณ วิโรจน์ (2548) และสอดคล้องกับการศึกษาของ นิภาพร คำหลอม (2553) และ สอดคล้องกับการศึกษาของ ภาณี ฤทธิ์มาก และคณะ (2548) ที่พบว่า ระดับการบริหารงานความ ปลอดภัยของสถานประกอบการ การบริหารงานความปลอดภัยในโรงงาน มีความสัมพันธ์กับการ ปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน จากการศึกษาสามารถอธิบายได้ว่า การ บริหารงานความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญกับการปฏิบัติ หน้าที่ของ จป.เทคนิค เพราะหากมีการบริหารจัดการที่ดี ในด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และ สภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของ จป.เทคนิค สูงตามไปด้วย

7. ความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ต่อการสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ ทางด้าน อาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานจากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จากผลการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ต่อการสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ ทางด้านอาชีวอนามัย

ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานจากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มีความสัมพันธ์กับคะแนนการปฏิบัติหน้าที่ของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ($r = 0.189$) สอดคล้องกับการศึกษาของ จารุวรรณ วิโรจน์ (2548) และ สอดคล้องกับการศึกษาของ นิภาพร คำหลอม (2553) และ สอดคล้องกับการศึกษาของ ภาณี ฤทธิมาก และคณะ (2548) ที่พบว่า การสนับสนุนทางด้านอาชีพอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน จะเห็นได้ว่า การสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ ทางด้านอาชีพอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จากผู้บริหาร หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ของ จป.เทคนิค เพราะหากมีการสนับสนุนทางด้านอาชีพอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี การปฏิบัติหน้าที่ของ จป.เทคนิค ก็สูงตามไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทาง เพื่อประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) ดังนี้

ข้อเสนอแนะต่อผู้เกี่ยวข้อง

1. ควรมีนโยบายทางด้านการบริหารจัดการทางด้านอาชีพอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ที่ชัดเจน สามารถปฏิบัติได้จริง และมุ่งเน้นให้ผู้บริหารเห็นถึงความสำคัญของงานทางด้านอาชีพอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จะช่วยให้งานทางด้านความปลอดภัยประสบความสำเร็จและทำให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยปฏิบัติหน้าที่ได้ชัดเจน ถูกต้อง รวดเร็วขึ้น
2. ควรจะให้มีการสนับสนุนทางด้านอาชีพอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ร่วมกันจากทุกฝ่าย ได้แก่ นายจ้าง ผู้บริหาร หัวหน้างาน พนักงาน และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง โดยนายจ้างให้การสนับสนุนทางด้านงบประมาณ และกำหนดนโยบายที่ชัดเจนจากผู้บริหาร หัวหน้างาน มีการกำกับดูแลพนักงานให้ปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัย ปฏิบัติตามคู่มือความปลอดภัย พนักงานปฏิบัติงานด้วยความระลึกถึงความปลอดภัยตลอดเวลา และหน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนด้านวิชาการรวมถึงการตรวจสอบให้สถานประกอบการปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัย

3. รัฐบาลควรมีการกำกับดูแลให้ จป.เทคนิค ดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ตามกฎหมาย 6 ข้อ ให้ครบถ้วนและสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในเรื่อง การค้นหาอันตรายจากการทำงาน การกำหนดมาตรการป้องกันอันตราย โดยจัดทำเป็นคู่มือความปลอดภัย การอบรมความปลอดภัยให้กับพนักงาน การจัดให้มี Safety talk การกำกับดูแลให้พนักงานปฏิบัติตามคู่มือความปลอดภัย รวมถึงการวิเคราะห์อุบัติเหตุและเสนอแนวทางป้องกันแก่นายจ้าง

4. ควรผลักดันให้ออกกฎหมาย กำหนดให้ จป.เทคนิค ปฏิบัติงานทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ปฏิบัติงานเต็มเวลา เพราะงานทางด้านนี้มีความสำคัญ ไม่ขึ้นอยู่กับขนาดสถานประกอบการ

5. ควรจัดให้มีการอบรมให้ความรู้ทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้กับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ในหัวข้อที่มีความสำคัญอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงระดับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) และตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) อย่างไรก็ตามการวิจัยยังมีข้อจำกัดหลายประการ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปจึงควรระมัดระวังและควรดำเนินการปรับปรุงในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. ควรที่จะมีการศึกษา ความสัมพันธ์ต่อบทหน้าที่ของ จป.เทคนิค ในจังหวัดอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษา เพราะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเฉพาะจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเท่านั้น

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการปฏิบัติหน้าที่ของ จป.เทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดต่าง ๆ หลาย ๆ จังหวัดเพื่อทำการเปรียบเทียบผลการศึกษาที่ได้

3. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งเป็นตัวแปรที่อยู่นอกเหนือจากการศึกษาของผู้วิจัย ที่อาจมีผลต่อระดับพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค (จป.เทคนิค) เช่น ขนาดของสถานประกอบการ จำนวนพนักงาน ข้อมูลด้านการบริหารจัดการทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน สถิติการเกิดอุบัติเหตุ ข้อมูลด้านการให้บริการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

4. ควรมีการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะทำให้สามารถให้รายละเอียดได้อย่างชัดเจน ถึงเหตุและผลเป็นรายบุคคลได้มากยิ่งขึ้น

5. ควรมีการศึกษาถึงสาเหตุการไม่ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของ จป.เทคนิค เพื่อระบุนแนวทางการแก้ไขที่ตรงจุดให้มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมโรงงานอุตสาหกรรม. (2557). ข้อมูลโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน อุตสาหกรรม รวมถึงสถิติโรงงานที่ได้รับอนุญาตฯ รายเดือน และรายปี ตาม พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535. วันที่ค้นข้อมูล 10 มกราคม 2558, เข้าถึงได้จาก <http://www.diw.go.th/hawk/content.php?mode=dataservice>
- กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน. (2557). คู่มืออบรมคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: ดอกเบญจ.
- กระทรวงแรงงาน. (2549). กฎกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการ จัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2549. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 123 ตอนที่ 23 ก. หน้า 13-20.
- แก้วฤทัย แก้วชัยเทียม. (2548). การรับรู้การจัดการความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ, บัณฑิตมหาวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- จารุวรรณ วิโรจน์. (2548). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย ในการทำงานระดับหัวหน้างาน : การวิเคราะห์ห้พระดับ. วิทยานิพนธ์ปริญญา สาธารณสุขศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาชีวสถิติ, บัณฑิตมหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณัฐกิตต์ วัฒนพันธ์. (2549). การรับรู้การบริหารความปลอดภัยในการทำงาน และพฤติกรรมใน การทำงานที่ปลอดภัยของพนักงาน. บริษัท ผลิตภัณฑ์และวัตถุก่อสร้าง. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ตุลา มหาพสุธานนท์. (2547). หลักการจัดการและการบริหาร. กรุงเทพฯ: พัฒนาจำกัด.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2546). การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: ประชุมช่าง.

- นิตยา เพ็ญศิริรักษา และสราวุธ สุธรรมมาสา. (2548). *ความคิดเห็นต่อสาเหตุของปัญหา อาชีวอนามัยและความปลอดภัยของบุคลากรด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในโรงงานและหน่วยงานราชการ ในเอกสารประกอบการประชุมประจำปีทางวิชาการ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย ครั้งที่ 2 เรื่อง มาตรฐานระบบการจัดการ อาชีวอนามัยความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม*. กรุงเทพฯ: สมาคมอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน.
- นิภาพร คำหลอม. (2553). *รายงานการวิจัย โครงการ : การศึกษาการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน กรณีจังหวัดอุบลราชธานี*. อุบลราชธานี: คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- บัญชา เข้มทอง. (2546). *การรับรู้การบริหารความปลอดภัยและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานส่วนการผลิต*. กรุงเทพฯ: เฟื่องฟูอนันต์.
- ไพศาล แยมวงษ์. (2550). *การศึกษาการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ภาณี ฤทธิ์มาก, จิราพร เขียวอยู่, เฟื่องฟ้า กาญจนินภาส, อภิญา ขาวลิขิต และอุไรวรรณ อินทร์ม่วง. (2544). *รายงานวิจัยโครงการ : การปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน กรณีจังหวัดขอนแก่น*. (ชุดโครงการอาชีวอนามัย). ขอนแก่น: คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- _____. (2543). *รายงานวิจัยโครงการ : การปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ กรณีจังหวัดขอนแก่น*. (ชุดโครงการอาชีวอนามัย). ขอนแก่น: คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. (2550). *การบริหารจัดการความปลอดภัยในงานอุตสาหกรรม 2550*. วันที่ค้นข้อมูล 10 มกราคม 2558, เข้าถึงได้จาก www.sut.ac.th/texts/Medicine/ism/lesson2_3.html
- รัศลี จอประยูร. (2551). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท คาร์ตัน ออปติคัล (สยาม) จำกัด*. ภาคนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการทั่วไป, คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

- วันเฉลิม พลอินทร์. (2549). การสนับสนุนเรื่องความปลอดภัยและอนามัยในการทำงานของ
 องค์กร พฤติกรรมความปลอดภัยและคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานบริษัท
 ปูนซีเมนต์ไทย พุ่งสง จำกัด. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา
 อุตสาหกรรมและองค์กร, บัณฑิตมหาวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระ
 นครเหนือ.
- วิเชียร วิทยอุดม. (2550). องค์กรและการจัดการ. นนทบุรี: ธนัชการพิมพ์.
- ศิริวรรณ อาจบำรุง. (2551). การบริหารความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรมเอทานอล :
 กรณีศึกษาจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหาร
 อุตสาหกรรมและวิสาหกิจ, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์,
 มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เสรษฐา ตันติเดชามงคล. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง การ
 สนับสนุนทางองค์กร และพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ ใน
 โรงงานผลิตผลิตภัณฑ์เมลามีนและพลาสติกแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ.
 วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย,
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สรารุช สุธรรมมาสา. (2553). บทความวิชาการ ปัญหาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย. วารสาร
 ความปลอดภัยและสุขภาพ ปีที่ 3 ฉบับที่ 12 เดือนกันยายน-พฤศจิกายน 2553. วันที่
 ค้นข้อมูล 20 มกราคม 2558, เข้าถึงได้จาก
<http://www.stou.ac.th/Schools/Shs/booklet/book542/frommag.html>
- สมนึก สุภาจันทร์สุข. (2551). การบริหารงานของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย
 และสภาพแวดล้อมในการทำงาน กับการป้องกัน และลดอุบัติเหตุในโรงงาน
 อุตสาหกรรม ขนาดใหญ่ จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต
 บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- สิริรัตน์ สุวณิชย์เจริญ และ ปราโมช เชี่ยวชาญ. (2557). การจัดการความปลอดภัย.
 วันที่ค้นข้อมูล 11 มกราคม 2558, เข้าถึงได้จาก
<http://www.stou.ac.th/schools/shs/booklet/book572/Senitary572.pdf>

- สุนทร บุญบำเรอ. (2557). พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพยาบาล ในโรงพยาบาล
 มหาราชนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา. วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี
 นครราชสีมา, 20(2), 82-92. วันที่ค้นข้อมูล 20 มกราคม 2558, เข้าถึงได้จาก
http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/article_detail.php?ArticleID=141698
- สำนักงานกองทุนเงินทดแทน. (2557). จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการ
 ทำงาน. วันที่ค้นข้อมูล 11 มกราคม 2558, เข้าถึงได้จาก
<http://www.sso.go.th/wpr/category.jsp?lang=th&cat=801>
- เสาวลักษณ์ เผ่าพันธ์. (2550). การจัดการระบบอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ตามมาตรฐาน
 อุตสาหกรรม 18001 ของบริษัท ไทย แอร์พอร์ตส์ กราวด์ เซอร์วิส เซส จำกัด.
 วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการโครงการและประเมินโครงการ,
 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- อรัญ ขวัญปาน และ ชนะกานต์ พงศาสนองกุล. (2555). รายงานการวิจัยเรื่อง ความปลอดภัยจาก
 การปฏิบัติงานของช่างซ่อมบำรุง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. กรุงเทพฯ.
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- แอนน์ จิระพงษ์สุวรรณ. (2556). ปัญหาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย. วารสารพยาบาล
 สาธารณสุข, 27(3), วันที่ค้นข้อมูล 20 มกราคม 2558, เข้าถึงได้จาก
http://phpn.ph.mahidol.ac.th/Journal/txt/27_no3/9ann.pdf
- Bloom, B. (1975). *Taxonomy of Education Objective Handbook I. Cognitive Domain*.
 New York: David Mckay.
- Cobb, S. (1976). *Social support as a moderate of life stress*. Psychosomatic Medicine.
- Mitchell, I., Evans, L., Rees. T., & Hardy, L. (2014). *Stressors, social support and the
 4 buffering hypothesis: Effects on psychological responses of injured
 athletes*. 5 British Journal of Health Psychology, 19(3), 486-508.
 doi:10.1111/bjhp.12046
- Pender, N. J. (1996). *Health Promotion in Nursing Practice*. Norwalk: Appleton & Lange.
- Orem, D. E. (1985). *Nursing : Concept of practice*. New York: Mc Graw. Hill Book.
- Schermerhorn, J. R., Huntand, J. G., & Osbon, R. N. (1991). *Managing organizational
 behavior*. New York: John Wiley & Sons.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รศ.ดร.อนามัย เทศกะทีก ภาควิชาสุขศาสตร์อุตสาหกรรมและความปลอดภัย
คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ดร.พัชณา ใจดี ภาควิชาพื้นฐานสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
3. ดร.นิภา มหารัชพงษ์ ภาควิชาสุขศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ตามบทบาทของเจ้าหน้าที่
ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค ในโรงงานอุตสาหกรรม
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลด้านประชากร

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตรงตามความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี
2. ปริญญาตรี
3. สูงกว่าปริญญาตรี
4. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

4. อายุงานในสถานประกอบการที่ทำอยู่ ณ ปัจจุบันปี

5. ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน นอกเหนือจากการปฏิบัติหน้าที่เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค (จป.เทคนิค)

- ผู้บริหาร
- หัวหน้างานแผนบุคคล
- หัวหน้างานแผนกบัญชี
- วิศวกร
- การตลาด
- พนักงานทั่วไป
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

6. ประสิทธิภาพการได้รับการอบรมเกี่ยวกับด้านอาชีพอนามัย ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อม
ในการทำงาน (ตอบเพียง 5 หลักสูตรที่ได้รับการอบรมล่าสุด)

อบรม

ไม่เคยได้รับการอบรม

ส่วนที่ 2 : คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของ จป.เทคนิค ในด้านการบริหารงานทางด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของสถานประกอบการ

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อความ	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ผู้บริหารสูงสุดของสถานประกอบการมีการกำหนดนโยบายทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและประกาศเป็นลายลักษณ์อักษรแจ้งให้พนักงานทุกคนทราบอย่างชัดเจน					
2. มีการจัดสรรงบประมาณหรือจัดตั้งกองทุนเพื่อการบริหารงานด้านความปลอดภัย					
3. สถานประกอบการมีการจัดทำแผนงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยประจำปีทุกปี					
4. แผนงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของสถานประกอบการครอบคลุมทุกกิจกรรมที่จะทำให้เกิดการประสบอันตรายจากการทำงานและเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง					
5. สถานประกอบการมีการกำหนดบุคลากรที่เหมาะสมในการรับผิดชอบการปฏิบัติงานตามแผนงานความปลอดภัย					
6. สถานประกอบการมีการปฏิบัติตามแผนงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยตามที่ได้กำหนดไว้					

ข้อความ	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
7. สถานประกอบการมีการประเมินความเสี่ยงการเกิดอันตรายในสถานประกอบการ					
8. สถานประกอบการมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ					
9. สถานประกอบการมีการจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายให้แก่พนักงานอย่างเหมาะสมและเพียงพอ					
10. สถานประกอบการมีการจัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานอย่างสม่ำเสมอโดยองค์การได้มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิด้านความปลอดภัยในการทำงานมาบรรยายให้พนักงานได้รับฟัง และเป็นไปตามกฎหมาย					
11. สถานประกอบการได้นำ กิจกรรม 5ส. มาใช้ในการทำงานเพื่อความสะอาดในการทำงานของพนักงาน					
12. สถานประกอบการจัดให้มีการตรวจสภาพโปสเตอร์หรือคำขวัญที่เกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานประกอบการ					
13. สถานประกอบการได้มีการติดโปสเตอร์เพื่อเชิญชวนให้พนักงานได้ตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงาน					

ข้อความ	ความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
14. สถานประกอบการจัดให้มีผู้แสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยในการ ทำงานเพื่อให้พนักงานได้แสดงความ ความคิดเห็น					
15. สถานประกอบการได้มีการจัด นิทรรศการเพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน					
16. สถานประกอบการจัดให้มีป้ายเตือน อันตรายตามบริเวณต่าง ๆ ที่มีความเสี่ยง อย่างเหมาะสม					
17. สถานประกอบการจัดให้มีการให้ คำแนะนำ และตักเตือนทุกครั้งเมื่อเห็น พนักงานไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วน บุคคล					
18. สถานประกอบการมีการฝึกอบรมด้าน ความปลอดภัยในการทำงานให้กับพนักงาน					
19. สถานประกอบการได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่ เพื่อควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติงาน ของพนักงานให้เป็นไปตามกฎข้อบังคับด้าน ความปลอดภัย					
20. สถานประกอบการมีการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย อย่างสม่ำเสมอ					

ข้อความ	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
21. สถานประกอบการมีการตรวจสอบสุขภาพอนามัยประจำปีให้กับพนักงานในสถานประกอบการ					
22. สถานประกอบการมีการตรวจสอบระบบอุปกรณ์ไฟฟ้าและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในโรงงานเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน					
23. สถานประกอบการมีการติดแผ่นป้ายแสดงสถิติอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการทำงานในอุตสาหกรรมเสี่ยง					
24. เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นกับพนักงาน หัวหน้างานจะบันทึกและรายงานให้ฝ่ายความปลอดภัยในสถานประกอบการของท่านได้รับทราบ					
25. สถานประกอบการให้การดูแลและรักษาพนักงานที่ได้รับอุบัติเหตุอันเนื่องมาจากการทำงาน					
26. สถานประกอบการมีการยกย่อง ชมเชย หรือให้รางวัลกับคนงานที่ปฏิบัติงานตามกฎในการรักษาความปลอดภัย					

ส่วนที่ 3 : ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็น ของ จป.เทคนิค ต่อการสนับสนุน ทางด้านต่าง ๆ ทางด้านอาชีพอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จาก ผู้บริหาร หัวหน้างาน และพนักงาน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อความ	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. ผู้บริหารให้ความร่วมมือในการเสนอแผนงานโครงการด้านความปลอดภัยในการทำงานในหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อนายจ้าง					
2. ผู้บริหารได้มีการกำกับ ดูแลเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน และพนักงานซึ่ง อยู่ในบังคับบัญชาของผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอ					
3. ผู้บริหารให้การส่งเสริม สนับสนุน และติดตามการดำเนินงานเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ให้เป็นไปตามแผนงานโครงการเพื่อให้มีการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสมกับสถานประกอบการ					

ข้อความ	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
4. ผู้บริหารมีการกำกับ ดูแล และติดตามให้มีการแก้ไข ข้อบกพร่องเพื่อความปลอดภัย ของลูกจ้างตามที่ได้รับรายงาน หรือตามข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการ ทำงาน และพนักงาน					
5. หัวหน้างานมีการกำกับ ดูแล ให้ลูกจ้างในหน่วยงานที่ รับผิดชอบปฏิบัติตามข้อบังคับ และคู่มือความปลอดภัยของ สถานประกอบการ					
6. หัวหน้างานมีการวิเคราะห์งาน ในหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อ ค้นหาความเสี่ยงหรืออันตราย เบื้องต้น โดยร่วมดำเนินการ เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย ในการทำงานระดับเทคนิค					
7. หัวหน้างานมีการสอนวิธีการ ปฏิบัติงานที่ถูกต้องแก่ลูกจ้างใน หน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อให้เกิด ความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน					

ข้อความ	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
8. หัวหน้างานมีการตรวจสอบสภาพการทำงาน เครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย ก่อนลงมือปฏิบัติงานประจำวัน					
9. หัวหน้างานมีการกำกับ ดูแล การใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลของลูกจ้าง ในหน่วยงานที่รับผิดชอบ					
10. หัวหน้างานมีการรายงานการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือ การเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ อันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้างต่อ นายจ้าง และแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ทันทีที่เกิดเหตุ					
11. หัวหน้างานมีการตรวจสอบหาสาเหตุการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ อันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้างร่วมกับ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค และรายงานผล รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาต่อนายจ้าง โดยไม่ชักช้า					

ข้อความ	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
12. หัวหน้างานให้การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ					
13. พนักงานทุกคนมีการปฏิบัติงานด้วยความสำนึกถึงความปลอดภัยอยู่เสมอทั้งของตนเองและผู้อื่น					
14. พนักงานทุกคนมีการรายงานสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยและอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่ชำรุดเสียหายต่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง					
15. พนักงานทุกคนมีการเอาใจใส่และปฏิบัติตามกฎข้อบังคับในการทำงานอย่างปลอดภัยอยู่เสมอ					
16. พนักงานทุกคนให้ความร่วมมือกับสถานประกอบการและแต่งกายให้รัดกุมเหมาะสมกับงานตลอดระยะเวลาปฏิบัติงาน					
17. เมื่อพนักงานมีข้อคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยจะรีบเสนอผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องทราบทันที					

ข้อความ	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
18. พนักงานทุกคนมีการใช้ อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่สถานประกอบการจัดให้ และแต่งกายให้รัดกุมเหมาะสม กับงานตลอดระยะเวลา ปฏิบัติงาน					
19. พนักงานทุกคนจะไม่ ปฏิบัติงานที่เสี่ยงและงานที่ยังไม่ เข้าใจ หรือไม่แน่ใจว่าทำอย่างไร จึงจะปลอดภัย					
20. พนักงานทุกคนจะศึกษางาน ที่ปฏิบัติว่าอาจเกิดอุบัติเหตุหรือ อันตรายใดที่อาจเกิดขึ้นกับตนเอง หรือผู้อื่นอยู่เสมอ					
21. หน่วยงานภาครัฐมีการ สนับสนุนในเรื่องข้อมูลทางด้าน วิชาการในงานอาชีพอนามัย ความปลอดภัยและ สภาพแวดล้อมในการทำงาน					
22. หน่วยงานภาครัฐมีการ ให้บริการจัดอบรมเกี่ยวกับ แนวทางปฏิบัติในการดำเนินงาน ตามกฎหมายอยู่เสมอ					

ข้อความ	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
23. หน่วยงานภาครัฐมีการกำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานทางด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่เสมอ					
24. หน่วยงานภาครัฐมีช่องทางที่ให้สถานประกอบการกิจการเข้าถึงข้อมูลได้หลายช่องทาง สะดวก รวดเร็ว					
25. หน่วยงานภาครัฐมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการตอบคำถามและแนวทางปฏิบัติที่ผู้ประกอบการและ จป. สงสัยได้อย่างชัดเจน					
26. หน่วยงานภาครัฐ ให้บริการทุกสถานประกอบการด้วยความเท่าเทียม เป็นธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้					
27. หน่วยงานภาครัฐมีการดำเนินการในเรื่องเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างถูกต้อง รวดเร็ว					

ข้อความ	ความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
28. หน่วยงานภาครัฐ มี การศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็น ประโยชน์ทางด้านอาชีพอนามัย ความปลอดภัยและ สภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่ เสมอ					

ส่วนที่ 4 : ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของ จป.เทคนิค ใน
โรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับการปฏิบัติงานของท่านมากที่สุด

ข้อความ	การปฏิบัติ			
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
1. ท่านมีการตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้าง ปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีพอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน				
1.1 ท่านเดินตรวจสอบสภาพความไม่ปลอดภัย ในการทำงานในสถานประกอบกิจการ				
1.2 ท่านแจ้งผลสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย แก่นายจ้าง				
2. ท่านมีการวิเคราะห์งานเพื่อชี้บ่งอันตราย กำหนดมาตรการป้องกันและขั้นตอนการทำงาน อย่างปลอดภัยเสนอต่อนายจ้าง				
2.1 ท่านค้นหาอันตรายจากการทำงานในสถาน ประกอบกิจการ				

ข้อความ	การปฏิบัติ			
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
2.2 ท่านค้นหาสาเหตุการเกิดอันตรายจากการทำงานในสถานประกอบกิจการ				
2.3 ท่านหาวิธีการป้องกันอันตรายจากการทำงานในสถานประกอบกิจการ				
2.4 ท่านกำหนดมาตรการป้องกันอันตรายจากการทำงานและขั้นตอนการทำงานโดยจัดทำเป็นคู่มือความปลอดภัย				
3. ท่านให้คำแนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือ				
3.1 ท่านมีการอบรมความปลอดภัยให้พนักงาน				
3.2 ท่านจัดทำ Safety talk เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน				
3.3 ท่านตรวจสอบการปฏิบัติงานของพนักงานให้เป็นไปตามคู่มือความปลอดภัย				
4. ท่านตรวจสอบหาสาเหตุการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงาน และรายงานผล รวมทั้งเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยมิชักช้า				
4.1 ท่านสอบสวนอุบัติเหตุเมื่อเกิดอุบัติเหตุภายในสถานประกอบกิจการ				
4.2 ท่านรายงานการเกิดอุบัติเหตุแก่นายจ้าง				
4.3 ท่านมีการวิเคราะห์อุบัติเหตุเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุซ้ำ				
4.4 ท่านมีการเสนอแนะแนวทางการป้องกันอุบัติเหตุแก่นายจ้าง				

ข้อความ	การปฏิบัติ			
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
5. ท่านมีการรวบรวมสถิติ จัดทำรายงาน และ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประสบอันตราย การเจ็บป่วยหรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอัน เนื่องจากการทำงานของลูกจ้าง				
5.1 ท่านมีการรวบรวมสถิติอุบัติเหตุ จากการ ทำงาน				
5.2 ท่านมีการจัดทำรายงานการเกิดอุบัติเหตุ จากการทำงาน				
5.3 ท่านมีการเสนอแนะแนวทางการป้องกันการ เกิดอุบัติเหตุ โดยรวม แก่ นายจ้าง				
6. ท่านมีการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการ ทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมายอยู่เสมอ				